

Provincijski razgovori

Marinko Stevanović

Posvećeno onima koji traže istinu.

Učesnici razgovora:

- (Irončni Optimista)
- (Irončni Pesimista)
- (Obični Optimista)
- (Obični Pesimista)
- (Philosoph)
- (Pjesnik)
- (Propovijednik)
- (Učitelj)

Irončni Optimista

On je kao vjetar
brz i neuhvatljiv
pravi buku
i ostavlja nered
Veseljak
vija se po Studenjacima
i trotoarima
sa Ljiljama
Vesnama
i Gordanama
Ravnodušan
prema civilizacijskim problemima
postaje tako njihov najveći oponent
Pušta zulufe i brkove
Udvara se djevojčicama
da bi vjerovao kako su u njega zaljubljene

Šta će on u ovoj knjizi?

Irončni Pesmista

On je kao Svemir
sabijen u praznini
Jedini
ispovijeda se maglinama
Stid svoj
opravdava ironijom
a strah od slabosti
pesimizmom

Šta će on u ovoj knjizi?

Obični Optimista

On je kao more
široko i mirno
Drag čovjek
površan i tih
Smatra da se može mirno živjeti
i iščeznuti poput talasa
iznad nemirne vode
koja dotiče
Vidim ga kako čita prijateljima
svoje pjesme a poslije
samoćom liječi tugu
šaljući svoju misao Vječnom

Šta će on u ovoj knjizi?

Obični Pesimista

On je kao nebo
prekriveno oblacima
Krije uspomenu
svojih daljina
brišući tragove zvijezda
svitanjima

Šta će on u ovoj knjizi?

Philosoph

On je kao rijeka
što savija krug u nebo
Vidim ga kako uči Sokrata
kako da uči Platona
da uči Aristotela

Zaista ima li za njega mjesta u ovoj knjizi?

Pjesnik

Čak i kada baca
i spaljuje svoje pjesme
on čezne za njima
dubokom tugom ljubavnika

Šta će on u ovoj knjizi?

Propovijedink

On je kao kiša
plodna i dosadna
On je gromovit
On je vidovit od munje
što udara po vrhovima
Krije li tajnu Raspeća
i može li je objaviti
Vidim ga kako uvjerava prijatelje
da su baš oni
oni u ovim sobama
na ovim ulicama
pod ovim nebom
dobili život kao poklon
a teškoće kao izazov

Šta će on u ovoj knjizi?

Učitelj

On je kao zemlja
nečujan i tih
Vječito dijete
ali nevješt pjesnik
Intelektualac
da živi na selu
Kloni se velikih
poetskih susreta
Pjesme čita na peronima
svojim djacima
Samo će prijatelji
sačuvati uspomenu
Samo će djeca pamtiti
da je bilo neko korijenje
i da je raslo u zemlji
I pricaće svojoj djeci

Šta će on u ovoj knjizi?

Dječak

Dječaci na peronima čekaju svoje anđele
Opčinjeni Bićem Ognja i ne slute
u kakav magijski krug se zatvaraju
Sve će se kasnije ponoviti
I vizije i slike djevojčica
koje stidljivo čuvaju Tajnu Objave
u svojim vlažnim odajama
I proročanstva i snovi
Samo zvijezde ostaju kao putokazi

Neka o tome govori ova knjiga!

1976. (15 godina)

1. Čovjek u bespuću galaksije (Propovijednik)

Jedan čovjek
Tiho bez riječi
Zuri u nebo
I bezbroj zvijezda.
Divlji plamen daljina
Ispisuje tajne formule.

I leti čovjek prema zvijezdama
U mirna bespuća galaksije.

2. Vrijeme budjenja

(Pronašao je zagubljene spise.
Da li je vrijeme da se sjeća?)

3. Podjem, a nigdje kraja... (Obični Pesimista)

Podjem a nigdje kraja...
Volim u olovnim noćima
Strepim u tišini pustoj
I sanjam o tvojim očima.

4. Veče (Pjesnik)

Veče
šum vode tišinu
para
rijeka
kraj rijeke šiblje
i ja udaljen
od samog sebe

1977. (16 godina)

5. U gluhoj noći

U gluhoj noći
Drhti samoća
Dok boli toči
Umorna duša.

6. Na peronu (Obični Pesimista)

Podjem na stanicu
i stojim na peronu.
Bilo gdje.
Vjetar šiba.
Ja čekam.
Mora doći.
Tako kažu.
Mora doći.
Doći...
Ali ko?
Možda bog?

Ne, boga ne,
ne, ali ima.
čovjek sam ja.
Ja sam čovjek.
A čovjek možda...
Koga čekati?
Zašto čekati?
U mraku
Daleko
daleko...
Boga ne
Ne, ali ima.
čovjek sam ja.
Ja sam čovjek,
a čovjek možda.

1989

PS Ne sjećam se više tih ježivih perona.

1978. (17 godina)

7. Čežnja

Nikada još draga
Tvoj poljubac mio
Na usnama svojim
Nisam osjetio

zaljubi se vrabac

zaljubi se vrabac
ali biješe stidljiv
pa je zaželio
da bude nevidljiv

ponovo pronadjeni stihovi

*kada sam imao
nepunih 15 godina*

zašto da moje jadne oči
uzalud traže čega nema

tamo je jedna
samo jedna
blistava zvijezda

tu se molimo našem bogu
našem duhu
našoj svjetlosti
našoj prirodi

a mrak polako pada
i prekriva me
crnim ćilimom

ja ne mogu živjeti
hladan u mraku

u dubini rijeke
još se vide dani
krvavi od naše istorije

na zenitu iščeznu
i posljednja tačka
crnila noći

1979. (18 godina)

8. Napisaću pjesmu

Napisaću pjesmu
Tužnu i lijepu
Pjesmu o dva cvijeta
O bubamari i ljiljanima

9. Pjesma, to je jedino što znam

Pjesma, to je jedino što znam
i živjeti jedino jos moram
ali snove svoje nikome ne dam.

10. Napustena tvrđjava

Ja sam napuštena tvrđjava
puna duhova i vampira
i mraka
i napuštena

11. Ti i ja

Ti i ja u vrtlogu iskušenja
Ti i sa proljećem u njedrima

Mladić

On se nije promijenio
Mnogo godina kasnije
Jednim zamahom mača 1989.
Biće oboreni velikani
I to će biti znak
Da životu trebaju nova umiranja
Ali ko će tome vjerovati
On je tada bio samo zaljubljen
A ona je bila luda i drogirana
Ali bi to bila patetična poezija

Neka o tome čuti ova knjiga!

1983 (22 godine)

12. I mi smo evo.... (Irončni Pesimista)

I mi smo evo
Dodirnuli sreću hladnim prstima slutnje.
I mi smo evo
Jutros olistali kao jablanovi - zeleni snovi.
I mi smo tako
Razmisljali o pticama u osvit zore.
I mi smo sinoć
Umorno koračali pokraj rijeke - pa smo stali.

13. Opet sam (Irončni Pesimista)

Opet sâm
Bježim od sebe
U sobi praznoj bez sijenki
Tražim te
U noći teškoj od snova

Molim se
Nevidljivom bogu
čekam te
Pjesmu sam uhvatio u zraku
kao andjela bez krila
a ruke mi prazne
Gledam u dubine zvjezdane
Šta ima još da ti kažem
Svijet je gorak
A ti si plitak potok
I uz to mutan
Volim te
Neuhvatljiva
Razočarana
Prevarena

U moju sobu je noćas
uletjela ptica
Crna ptica
sa užarenim očima
koje padaju kao zvijezde
Zaustavio sam sat
I upalio svjetlo
Soba prazna
Bez sijenki
Dodji
Pričaću ti kako su gorjele uspomene
Na mome dlanu
Pričaću ti kako sam noćas ležao
Kao oboreni spomenik ljubavi
Na usnuloj travi
Ne daj me drugima
Kao psa koji crkava
Ne daj
Da se otruju
Pjesmom što mi mozak rastoči

Ti znaš
Oni će doći
Kao aveti da se mole za naše duše
Ne daj me dugima
Ne ostavljaj me samoga sa uspomenama

Znaj
Smrad iz tijesnih soba
Komad hljeba na štolu
I čaša vode sa suvo grlo
Uzmi me
Prevarena
Neuhvatljiva
Razočarana

Šećerko ili Slatkousti

Prekoračio je liniju Sijenke
I vidio dihotomiju Stvarnosti i Jave
Posmatrao je svjetlost
i ona je zaista postojala
izvan Oblika
Htio je to ispričati
ali usta nije imao
Ono se silno radovalo
Šećerko se postidio

Neka o tome pjeva ova knjiga!

1985 (24 godine)

14. Dim (Irončni Optimista)

Dugo je tako dim
kao zatočenik panja
iskricu sjajnu čekao
da ga izbavi iz tog stanja.

15. Rodjen sam u gnijezdo od vremena

Rodjen sam u gnijezdo od vremena
i srce mi je odletjelo na nebo ljubavi.
Iznikao sam iz nevidljivog sjemena
i duša mi u mirisnom cvijetu boravi.

16. Izvor je u tebi (Propovijednik)

Izvor je u tebi
Napij se brate
U pustinji duge
Proveo si sate

17. Sjaši konja konjaniče (Propovijednik)

Sjaši konja konjaniče
Konj ti potkovan nije
Baci pušku vojniče
Neprijatelj se u nama krije

18. Misao moja cijelog je dana (Obični Optimista)

Misao moja cijelog je dana
po beskrajnom polju letjela
Ali je ipak na drvo Znanja
Umorna i gladna sletjela

19. Sreća luta od sela do grada (Obični Optimista)

Sreća luta od sela do grada
Šapuće nam svoje male tajne
I umorno posrće i pada
Kao što padaju zvijezde sjajne.

20. Ostajte ovdje (Irončni Pesimista)

Ostajte ovdje!
Sunce tudjeg neba neće vas pržiti
k'o što ovo prži.
Za što godina će biti hljeba
ko može da izdrži.

Mi ćemo uvijek uz vas biti.
Razlika istina mala postoji
jer vi ste gladni
a mi siti
ali i ne valja ko se goji.

Podjimo u Afriku
da trazimo razliku.

21. Druže Tito, ja ti se ne mogu kleti

Druže Tito, ja ti se ne mogu kleti
i obećanjima za prošlost vezati,
ali ako nam ikada smrt zaprijeti
životu ću povjerenje dati.

Druže Tito, ja nemam velikih riječi
i pobjede bivše ne mogu slaviti,
jer svi uspjesi će, ipak, brzo proteći
i život će nam opet zamke praviti.

Druže Tito, ja priznajem samo sud srca
I ne osjećam se krivim.
Tamo blaga svjetlost put mi osvjetljava
I srećan sam što živim.

22. Tragom istinitog događaja (Irončni Pesimista)

S. Mitrovica 1985

Jedne pomračine ovoga ljeta
Na groblju u Sremskoj Mitrovici
porušeni su neki spomenici.
Sumnja se na neprijatelja Bratstva i Jednistva.

Nekrofilne manijake
što grobove rijju
neprijateljime naživamo.
Pitam se samo
da li smo i u srcu dizali spomenike
i šta će nam neprijatelj
porušiti tamo?!

23. Slike zavičajne (Irončni Optimista)

Čini mi se da se mjesec
zapleo u gustom granju,
drugi put mi opet liči
na uštipak u tiganju.

Lipa svoje kose njiše
po vazduhu nevidljivom,
a djeda mrav jedva diše
na svom putu uzbudljivom.

Rijeka dolje divno zbori
i svi samo nju slušamo.
Ja pšenicu djubrem torim
da sladji hljeb pokusamo.

Zavičajne ove slike
ja ne mogu izbrisati
jer to ti je otprilike
kao da me sijenka prati.

Pa da u raj sâmim svratim
pitao bih direktora
da se opet kući vratim
i sanjarim kraj prozora.

24. Riječi (Učitelj)

Kad bismo mogli riječi
sijati kao žito
takvo polje prijeći
ne bi mogao niko.

Kada bi mogle riječi
nicati kao trava
tada bi kosioca
bila prepuna glava.

25. Pjesma postoji dok je pjevam (Irončni Optimista)

Pjesma postoji dok je pjevam
A život dok ga živim
Ali opravdanja nemam

Greška postoji dok se čini
I vjetar takodje
Kada znamo da sve prodje
Zašto smo toliko silni

Ali izgovora nemam
I ne tražim krivce
A kad me neko iznervira
Ja zube stisnem da smirim živce

To su vam savjeti moji
A ko se boji
Neka ne stoji
Iznad litice
To je za ptice
A dolje nisko je za biljke
Puzavice .

26. Raširi krila pjesmo (Pjesnik)

Raširi krila pjesmo
Bez straha preleti vrijeme
Ni ptica se nad rijekom
Ne plaši dubine njene

27. Ovaj svijet je kao rijeka (Philosoph)

Ovaj svijet je kao rijeka
sto izvire iz čovjeka.

28. Kako se radjaju djeca (Učitelj)

Prvo se mama i tata vole
i nešto tome slično,
a onda mami stomak poraste
i beba se rodi lično!

29. Suvišan stih (Pjesnik)

Ja sam jedan suvišan stih
moj me pjesnik bacio u koš
ali on ne zna, on i ne sluti
da u njegovoj glavi ja živim još.

A ono što je progutao plamen
to su samo Obični znači
i parče papira požutjelog,
jer to jedino može da baci.

30. Laku noć sunce

Laku noć sunce.
Hvala što si dozvolilo tami
da sakrije one
što su proganjani.

31. Bajka iz države basinaki(Učitelj)

U državi Basinaki
na planini Taki-Kumba
ima šuma Valajaki
pokraj rijeke Zumba-Zumaba.

U toj šumi Valajaki
živi zvjerka Vau-Vau,
a u seli Taki-Taki
jedno pleme Bau-Bau.

Svake noći o ponoći
dodje zvjerka Vau-Vau
da odnese jedno dijete
iz plemena Bau-Bau.

Žalili se oni caru
svoje zemlje Basinaki
da najuri Vau-Vau
iz mračne šume Valajaki.

Car je bio dobra srca
i najuri Vau-Vau,
pa su sada sretna djeca
u plemenu Bau-Bau.

32. Znete li šta ima novo?!(Irončni Optimista)

Moja se sestra zaljubila ponovo

33. Kad sam bila mala

Kad sam bila mala
Bila sam na selu kod bake
I vidjela sam kravu

Krava kaže muuuuu

Kad saam bila na selu kod bake
Oni su šišali ovce
I ovce kažu beee
I oni im vežu noge

Kad sam se popela na sijeno

Ja sam propala dolje
I nisam se vidjela
I onda sam pala
I tako

Ja sam se igrala
I jela tresnje
I kada me pčela ujela
Ja sam plakala
I onda me je boljelo
I onda je padala kisa i grmjelo

Ja sutra
Kad sam bila mala
Išla sam kod bake na selo

34. Premostio sam rijeku neznanja (Obični Pesimista)

Premostio sam rijeku neznanja
ali je nemirno srce moje
jer i na drugoj obali znanja
stražari razuma stoje.

35. Veli meni srce moje (Obični Optimista)

Veli meni srce moje
dok slutnja crnim mačem prijeti:
"Sakrij se u blistave odaje svoje
tu te Smrt neće da primijeti.

36. Moja maca Mara... (Obični Optimista)

Moja maca Mara
snove mi prosipa u krilo.
A ja se pitam:
Da ljubavi nije
kako bi i nas bilo?!

37. Nekada sam gajio nadu (Irončni Pesimista)

Nekada sam gajio nadu
Da će ipak biti bolje
Kada podignem ogradu
I udarim dugo kolje.

38. Carska pjesma (Pjesnik)

Ja sam prava carska pjesma
ukrao me pjesnik ludi.
Pustite me, i to s mjesta
mome domu, smiješni ljudi!

39. Vidi kako je sve jasno (Obični Optimista)

Vidi kako je sve jasno
kada oči gledaju same
dok se slivaju nečujni slapovi
svjetlosti što se radja iz tame!

40. Geneza (Philosoph)

Na početku bijase ono što jeste
i nijemo sam ga gledao
a onda je oblik nastao
i sebe sam prepoznao.

Iz oblika se rodi dio
a iz njega cio svijet
koga
mada nisam htio
vučem evo kao rep.

41. List po list (Učitelj)

List po list
Kap-Kap
Jesen size
šljap-šljap.

42. Da ptice nose nase breme (Obični Pesimista)

Da ptice nose
naše breme
nikada ne bi
poletjele.

43. Ćilim od snova (Propovijednik)

Mi smo rođeni
na ćilim od snova
i granica sjećanja nas dijeli.

Probudi se zato
jer samo budni zna
razliku između jave i sna.

44 Rodjendanska čestitka mojoj sestri (Propovijednik)

zelim ti da zadovoljna i sigurna
svakog jutra ustaješ
i ljubav svoju prvo sebi
pa onda drugima daješ.

45. Samo jedna pjesma ima(Irončni Optimista)

Samo jedna pjesma ima
pritajena i nećujna

Na mjestu Istine

Na Mjesto Istine se stižê pjevajui
Pjevaće se nježno i tiho (da)
Nećujno trepare sijenke
do mjesta gdje se Ono nalazi
A tada će se znati

Ne može se o tome govoriti.

1986 (25 godina)

46. Osmjelio sam se (Obični Optimista)

Osmjelio sam se
da zaželim predivno.
Tražio sam ga
u pričama i pjesmama
bez traga
u manastirima
bez traga
u knjigama mudrim i svetim
bez traga
u bajkama i mašti
bez traga
u cvijetnim poljima i bašti
bez traga.

A kada se milost na mene izlila
zadrhtao sam od straha
i sve težnje moje su nestale
bez traga.

47. Prosuo se svijet (Obični Optimista)

Prosuo se svijet
po uskovitlanoj riječi života.
Talasi neumorno
o brijegove biju.
A po tijelu mom se prosula ljepota,
u srcu se
čudne vatre kriju.

Tajnu svijeta neću nikada saznati
i nikada neću prestati tragati.

48. Pjevaj, srce moje, pjevaj (Obični Optimista)

Pjevaj srce moje pjevaj
Onaj ko čezne taj će znati
Ljubavi ili nema ili joj se moras predati.

I ja sam njen rob.
Ona me oslobadja greske postojanja.

49. Mi lutamo džunglom uvjerenja (Propovijednik)

Mi lutamo džunglom uvjerenja
sto je sami sebi zasadismo;
ali šta se to u stvari mijenja
kad umremo a živjeli nismo.

50. Oružje moćno imas (Propovijednik)

Prijatelju moj, oružje moćno imaš
a ne stupaš u boj. Zemlju ljepote ne znaš
a živiš u njoj. Kada ljubavi nemaš,
prijatelju moj, kakao ćeš ljubav da daš?!

51. Kojim putem hodiš (Obični Optimista)

Kojim putem hodiš, srce moje,
i kakvu tajnu носиš;
tragom ljubavi me vodiš, srce moje,
pa ipak ljubav prosiš.

52. Nikada pjesme dovoljno nije (Obični Optimista)

Nikada pjesme dovoljno nije
ni bajki biti dovoljno neće,
dok sjaj života ljepotu krije
i dok sveznanje tijelo pokreće.

53. Pričaju mi i pričahu priče (Propovijednik)

Pričaju mi i pričahu priče,
vodili me i vodili svugdje,
ali, ipak, što se meine tiče,
biću ovdje pa kako mi bude.

54. Kad uspjehe pretočiš u nadu (Propovijednik)

Kad uspjehe pretočiš u nadu
istinom zasjeniš ljepotu,
pazi da ti ljubav ne ukradu.

55. Na jednom posebnom mjestu (Obični Optimista)

Na jednom posebnom mjestu i nekom vremenu drugom
u tajnom prostoru srca ljepota druguje s tugom;
i nebo mirisne kiše lije na zemlju bez bola.
To znake trajanja briše gospodar opasan dūgom.

56. Neko oči ima da vidi šta se daleko zbiva (Obični Optimista)

Neko oči ima da vidi šta se daleko zbiva,
neko uši ima da čuje zoru kada se sliva,
neko dara ima da sve što hoće u pjesmu stoči,
neko samo ima maleno srce što tajnu skriva

57. Da tami sjaja nije (Philosoph)

Da tami sjaja nije
ko bi je primijetio;
da svjetlu tame nije
svako bi oslijepio.

58. A šta ako ne svane... (Irončni Optimista)

A šta ako ne svane dan blažene sreće,
š ta ako se ipak neka greška skrila,
a niko nam drugu šansu dati neće?
Hoće li kad odem ovaj svijet da srede?

Sačekaj trenutak, da razmislim malo:
šta je to unutra što tijelo pokreće
i zašto se ono za tijelo vezalo?

59. Da me neko pita (Obični Optimista)

Da me neko pita da li nečeg ima
izvan svih oblika, pjesama i rîmâ,
izvan ovih slika što se nude svima,
da me neko pita, rekao bih - ima.

Savršenstvom rime opijêvaju strasti
kao da će time nesto važno kas'ti,
al' kad život mine, gdje je vatra ona
sto će nas od zime ništavila spasti?

Gdje je bat činela, što o vrijeme bije
kad nestane tijela? Gdje se svjetlost krije
kad nestane tijela? ... svjetlost ova mila
radost naših dijela, pitam se gdje li je
kad nestane tijela?

Da me neko pita da li nečeg ima
izvan svih oblika, pjesama i rîmâ,
da me možda pita reko bih svima:
izvan ovih slika jedno znanje ima.

60. (iz pisma Mirkovoj sestri) (Propovijednik)

Mirka pozdravi i reci mu samo
srce želi nesto da mu kaže;
Neka sklopi oči i pogleda tamo;
Tu granice grešaka ne važe;
Neka najuri svog razuma straže.

61. Upao si u živo blato (Propovijednik)

Upao si u živo blato.
Ne vrijedi ti rukama mlatiti. Mulj ti pada
u oči i ne vidiš zato
ruku koja će te izvaditi.
Zar ćeš u ludosti potonuti sada?!

62. Učitelj (Obični Optimista)

Kada je prijemnik moga srca
na njegovoj talasnoj dužini
muzika se nečujna oglašava
i ja ne tražim više nikoga
da me od mene samoga spašava.

63. Civilizacijo(Obični Pesimista)

Civilizacijo,
stvorila si dimnjake,
zatrovano voće i manijake.
Svi misle da mogu
ono što hoće,
civilizacijo!
...stvorila si pjesme bez duše.
Svoju djecu nemoćnu
bacila si u vrtloge strasti
da ih slava i želje uguše.
Ko će ih sada spasti?!
Proroci lažu
proleteru krađu,
civilizacijo,
ko će nam dati nadu?!

64. Dok oblik trajanja (Philosoph)

Dok oblik trajanja
ispunjava dana,
okean vječnosti u kâp će da stane.

65. Ne tražim nagradu (Irončni Optimista)

Ne tražim nagradu,
Ne straši me kazna.
Istinu će saznati
ko mora da je sazna.

Opravdanja nemam,
kajanje nestaje.
Jedino uzimam
sâmo što se daje.

Ne povrijedi ništa živo.
Ne napuštaj prijatelje,
bolje da u svome srcu
savladaš sebične želje.

Samo ove zapovijesti
prihvatiću srcem cijelim;
možda cijinjen neću biti,
ali čovjek biti želim!

66. A strasti dodju kao poticaj (Philosoph)

A strasti dodju kao poticaj ovom tijelu
i malom živuljku u njemu, da potraži
izgubljene dijelove Sebe u neprekidnom
doticanju svejedinstva.

67. Slušajući slavuja (Obični Optimista)

Slušajući slavuja
I moje se srce raspjevalo.

68. Riječi su sjeme sumnje (Pjesnik)

Riječi su sjeme sumnje,
a pjesme njen najljepši izraz;
zato iz bijede razumijevanja
u srcu tražim izlaz do znanja.

69. Utihnula riječi (Obični Optimista)

Utihnule riječi u vrtu sveznanja
otvaraju nježno kapije ćutanja
i bude se misli u vidu sjećanja
da opišu radost tog čudesnog stanja.

70 Ovdje sniženje! (Irončni Optimista)

Ovdje sniženje!
Ovdje sniženje!

Za vase dobro raspoloženje
razne tehnike meditacije
za sve moguće situacije.

Za duzi život najbolja viza
ili ako te uhvati kriza
yoga ili psihoanaliza.

Za najsmjelije ima hipnoza,
mada je ona prejaka doza.

A i ja sam evo razmislio
jer ne mogu da vjerujem slijepo.
Kupio sam sladoled, pošao u kino.
Još uvijek se osjećam lijepo.

71. Hram ljubavi

Ovo tijelo je hram ljubavi
gdje se molitve i bez riječi izgovaraju
a prostori bezoblični niču.
Mudri se u tom prostoru odmaraju
A budale lutaju il' viču.

72. Nekada sam mislio (Irončni Optimista)

Nekada sam mislio
da sam rođen za velika djela,
da će me slaviti planeta cijela
i još neka okolna sela.

Kada porastem, biću naučnik
koji će svijet spasti,
ali se jednom ipak mora porasti.

73. Ispisana slova sutnje (Propovijednik)

Da li su vam možda znana
ispisana slova šutnje?
Priroda je začarana,
vrijeme nosi pečat slutnje...

74. Polja znanja (Propovijednik)

Kroz četiri polja znanja
vodi staza postojanja:
Polje rada
i saznanja
polje čistog sveblistanja
polje voljnog prepuštanja.

75. Kako je topla tišina... (Pjesnik)

Kako je topla tišina...
Kako je divno spokojstvo...
Kako je blažen mir...

Ko me to čuva i put mi osvjetljava?
Ko prostore ove sjajem ispunjava
dok su mi dani puni bijede?
Ko život moj štiti od jurišnika smrti
koji nikoga ne štede?
Ko je otkrio ono maleno mjesto u meni
i ispunio ga sjajem?

A šta sam sve radio
i kakva budala bio?

76. Postao sam zatočenik rîma. (Pjesnik)

Ne znam, u kojim su antologijama gluposti
ovjekovječene sve naše zablude.
Ja se evo za papir vezujem,
da me vrijeme kazni i nagradi.
Pregazio sam neke staze smjernosti i strpljena...
I znam : slobode nema - bez povjerenja.

77. Prah života (Pjesnik)

Sve je to upornost naša učinila
u namjeri da opravda ovo što jesmo
i što želimo biti.
A kada smrt našu prašinu pomete
gdje ćemo se tada skriti?

78.

Zašto prostih mojih riječi kiše
da remete harmoniju trava?
(Mozda vrijedi to da se zapiše.)

79. Selo (Irončni Pesimista)

Selo
to je nesto visoko
zakačeno za nebesku kapu.
... visi dolje niz planinu kao
mašna o vratu.

I gospodar nebesa ga se odrekao.

Selo
To je daleko nesto.
Tamo vrijeme još uvijek gmiže.
Kažem vam to je posebno mjesto
gdje božji blagoslov kasno stiže.

Pa ipak se i tu nadje poneko,
i tu nečije tragove brišu kiše.

Sela
to su poruke mira,
koje bog gluposti po stijeni piše.

E tu sam cio život odgovore ček'o.

80. Ispit sam dao

Ispit sam dao
dobro ručao
Marijani bajku ispričao...
To je zasad sve što sam znao.

81. Sveznane!

Sveznane!
Usadi mi u srce povjerenje
umjesto ponosa,
pokaži mi Znanje
umjesto moći.
Neka svijet postane kapljica rose
na visnjinom cvatu.

82. Jasnovidne oči (Philosoph)

Daleko izvan svega što odgovor daje
U bezobličnoj tami toj
Gdje nepostojanje nikada ne prestaje
Jasnovidne oči svojim svevidom
Pramenovima svjetlosti sjaje

83. Sumnja (Philosoph)

Ako neme Boga i ako nas ne čuju pretci
reci mi, pjesmo, reci,
ko zlatnu prašinu vremena
prosipa u biserne školjke moje
dok okean bijesno udara o njih,
i da li gospodari vjetrova postoje
i kad se moja sumnja pretvara u stih?

84. Tamo gdje je oblik...(Philosoph)

Tamo gdje je oblik sve svjetove, što jesu,
ispunio prisutnošću
i gdje vrijeme još nije dobilo znamenje prolaznosti,
nuzda je stvorila zabludu da
spase sebe od svezanja.

85. Svi oblici (Philosoph)

Svi oblici
samoispoljeni u trajanju
sadrze se u ovom Znanju.

86. Nisam kukavica ili rodoljubiva pjesma (Irončni Optimista)

Mada nisam kukavica
ipak ne volim mrijeti.
Umjesto u smrt svoju
ja ću se u život kleti.

Domovino daću sve od sebe
da sačuvam život i za tebe.

87. Da napišem jednu socijalnu? (Obični Pesimista)

Da napišem jednu socijalnu
bez ogorčenja i cviljenja:

Otkinuo sam suhu grančicu
i grickam je lagano
razmišljajući o smislu življenja.
Opet je jesen
donijela slutnju ziteljima moga voćnjaka.
Jedan uticajni čovjek iz grada
posmatra jesen sa izrazom divljenja,
a moj tata seljak ostao je bez opanaka.

Dolje iz magle čuju se nezadovoljna stada.

Može li to razumjeti skorojević iz grada?

88. Ovako se život odvija u nasoj sobi (Obični Pesimista)

Ovako se život odvija u nasoj sobi:
Tata sluša pjesme
Ja stihove pišem
A na podu u kutiji
umire jedno pile.

89. Temelje si porusio (Propovijednik)

Temelje si porušio
kuću svoju napustio
cio svijet si odbacio.
Gdje si krenuo, brate?!

Zašto ratuješ sa onim što te daje?
Borba ti je besmislena;
Zar ne vidiš - ono nikada ne prestaje,
a mi nestajemo kao sjena!

90. Mudrac kuša porciju života (Philosoph)

Mudrac kuša porciju života
a budala zinuo čuti.
I kada je mudrac odlazio,
budala je zinuo i čuti.
Kad su dosle još neke budale,
nesto reče kao da se ljuti
i odoše da traže ostale.

91. Kada se nečujni zvuci oglase (Obični Optimista)

Kada se nečujni zvuci oglase
izgubim se u ljepoti.

Ko je ljuľašku moju zanjihao izmedju trenutaka?
Ko prosipa vrijeme na sito sjećanja?
Sve uspjehe svoje mirno ću položiti na oltar
ispred koga se svete riječi ne izgovaraju
jer je ono i vijernik
i hram i gospodar.
Zašto moram da se molim
kad sam ja tã sveta riječ koja nije izgovorena?!
Tamo se tiho čuju praporci
i najdraži gost je stigao.
Uzimam njegove darove.
Ovdje se sve na jednostavan način odvija.
Dok u leľjavu bezimenu milost
cijelom paznjom sve dublje uranjam
na spoljašnji svijet se
još cvršće oslanjam.

92. Kako da uloviš svoju paznju (Propovijednik)

Kako da uloviš svoju pažnju
što leti izmedju nade i straha
loveći sudbinu iz vrtloga želja
i živjeći u kući od pepelai praha?

93. Svjetlost u tami

U najdubljoj tami svjetlosti ostaje
da dušu grije i pjesmu daje.

94. Um caruje (Obični Pesimista)

Um caruje
a čovjek robuje.

Uvjerio sam se
tužna je ovo slika:
Između carstva moći
i neba samoće
čovjek
sagradio sebi kulu od navika.
Srce mu je rasporio
zlatni mač vijekova,
i život mu otiče lagano
u vidu kapljica od snova.

95. Smrt (Propovijednik)

Vidio sam je. Prepoznao joj sjajni ogrtač
i slušao nečujni šapat daljina.
Shvatio sam:
Ona našim tijelom zahvata život iz blještavih dubina.

96. Ono (Propovijednik)

Ono se u život i u smrt pretvara
primamaljivim i zastrašujućim stanjem.
Sada moje tijelo, duh i misli stvara
da ispumi sebe nastajanjem.

Zato sam ja život.
I ja sam smrt.
I ja sam vječnost.
Gdje mogu umrijeti?!

Ove riječi nije lako razumjeti.

Odakle stižemo, šta će s nama biti
besmislena su pitanja.
Odlazim tamo i znam -
Na tom mjestu nema razdvajanja.

97. Nemoj se pjesmo moja ponositi (Pjesnik)

Nemoj se pjesmo moja ponositi.
Ne činiš ti mene besmrtnim, već ja tebe.
Jer ja ću još kratko svoj oblik nositi
a onda ću tražiti novi dom za sebe.
Ti ćeš među ljudima ostati
i slavu ovog znanja pronositi.

98. U kom se tiražu ljepota može opisati (Propovijednik)

U kom se tiražu ljepota može opisati?
Da li je mudrija mudrost od hiljadu ili milion primjeraka?
Na koliko se vijekova besmrtnosti može istina zapisati?
Dok mi ispisujemo epitafe ko će smrtnike izvući iz mraka?

99. Moja slika umjetnosti (Propovijednik)

U blistavim čezama razuma
princeza slava dolje ispod zvijezda
jezdi po glatkoj bijeloj nevinosti,
a za njom buljuci šepavih pjesnika.

U mekoj prozirnoj tami neizvjesnosti
uhvatili se u kolo besmrtnici.
Njihova mermerna imena
što svjetlucaju na zalenoj mjeseci
čitaju rijetki prolaznici.

A ljepota je u srcu izvezena
od zvjezdanih niti.

100. Vidiš li istino šta ti djeca rade (Obični Pesimista)

Vidiš li istino šta ti djeca rade?
Postali su vitezovi moći,
a šarlatani opet apostoli nade.

Popovi i dalje zavadjaju ljude,
a pjesnici čekaju nagrade.
Šta će na kraju sa nama da bude?

101. Na zidu iznad moga krevata (Obični Pesimista)

Na zidu iznad moga krevata
groblje komaraca.

U sutonu mladosti

Kada ode u šumu
ne vraća se do sutona
Vuci će mu uplašiti stado
Sada ga traži u šipražju
Gdje su staze
Vratiće se umoran domu
Gosti su već stigli
i on će se radovati
Pjesma se čuje iza gorâ
i toči se vino
Zvijeri obilaze daleko
i čuje se rika
Šta da se radi
Sutra je svadba

Neka o tome govori ova knjiga!

1987 (26 godina)

102. Optimizam veselih dokoličara (Irončni Pesimista)

Mrzim optimizam
veselih dokoličara.
Liječim se bôlom
od utijeha i savijeta.

103. Nataši

Ovu sam pjesmu napisao tebi.
Nataša želim te odvesti na sok.

Šesnaest i trideset pet
"Partizan " vodi a "Budućnost" gubi
i još nešto tako
a ja bih tebe samo odveo na sok.

Snijeg je stao a film je baš glup.
Kada bih bar imao tvoj broj
i petlju da te pozovem na sok.

Znam da je smiješna ova pjesma
u šesnaest i trideset pet.
Glupost! Pa mi se i ne znamo.
A tako bih te rado pozvao na sok!

104. Operi noge na pragu vijekova! (Obični Pesimista)

105. Danguba (Obični Pesimista)

Prokleta bila dangubo
Razveži mi sate
I ne diraj više dane iz moga zavežljaja
Nemaš ih čime platiti
Baš me briga šta ti je u džaku
Ne treba mi
Šta te se tiče kuda sam krenula
Ne idem lijevo
Ne idem desno
Ne idem pravo
Ostavi me sada
Šta te se tiče gdje me staze vode
Tamo nećeš priviriti
Moj put je do neba
Znaj
Ali tamo ti mjesta nema
Ti što ne znaš da se igraš
Tvoje mi igračke ne trebaju

Prokleta bila
Ostavi dane iz moga zavežljaja
I skloni mi se s puta

106. Tuzla, 6. Maja(Irončni Optimista)

Veče poezije
Poezija za večeri
Poezija za večeru
Gladni su nam stomaci

Poezija!
Spricer!
Konjak!

Veselo je ovdje

Apstrakcija u žilama
Injekciju poezija amo dajte
Ubrizgaj mi malo rimâ
Ja sam pjesnik
Jedan džoint poezije amo dajte
Dva tri cuga
Nazdravimo stihovima!

Veselo je ovdje

Poezija stuca kise podriguje
Dim
Promaja
Gdje je WC

Treba nesto izmijeniti
Treba nesto uljepsati
Nije lijepo da mi poslije
prebacuju za istinu.

Hik! Veselo je ovdje.

107. Pjesma pčele u maju (Obični Optimista)

Dobro došla pjesmo
živjela pjesma
Bila sam u prolazu igrala sam se
živjela igra
Kraj puta bijahu dva cvijeta
Jedan je bio žut a drugi je bio uveo
Toplo je srcu zbog cvjetova
živjeli cvjetovi
Zatim su naišli suncobran i četiri cipele
živjele cipele
Bilo je samo proljeće
Bio je samo maj
živio maj
A tada je naišla tuga
Jer cipele su bile slijepa
I bile su sjajne
I bile su teške
čuješ li elegiju o četiri slučajne cipele
O dva slučajna cvijeta
O meni slučajnoj u prolazu
O slučajnom suncobranu i maju
Nemoj zaboraviti elegiju
O meni slučajnoj u prolazu
O četiri slučajne cipele u maju
Pjevaj svima moju elegiju
O četiri slučajne cipele
O dva zgažena cvijeta i meni

A bilo je samo proljeće i bio je maj
I bilo je dvadeset i dva do osam
Raci grad i broj
Sarajevo devet
Muško žensko
muško žensko
muško žensko
muško
OP-LA
Potrčaše bijele cipele i suncobran otkri dio neba
I otkri se cijelo nebo tužnoga moga proljeća

OP-LA
Potrčaše bijele cipele
KLIKA KLIKA PLOMP
KLIKA PLOMP

OP-LA
Potrčaše plave cipele
KLIKA KLIKA PLOMP
KLIKA
KLIKA
KLIKA

A ja vam više ne mogu pjevati
Moja pjesma je umukla u maju
živjela pjesma
živjeo maj
živjela naša nastajanja

108. Traganje (Philosoph)

Tražim svoj odraz u vremenu
Tražim izraz poimanja u sebi
Poimanja koje se osmjelilo da postane oblik

109. Jutro u Zvorniku (Učitelj)

Zvornik
Prijatno je u jutrom prošetati gradom
Prohladno je

Dvije kike i muške cizme
Mirme oči bore se sa strahom

Nešto joj treba a želi pobjeći
dok me odozdo nepomično gleda
čiko
Imaš li deset dinara da mami kupim hljeba?

Ovaj čiko je dobar
Mirme okice ozarene nadom
Bože gdje su mi te pare....

Moje oči bijesno trčkaraju gradom

A kako se žoves
Marija
Ravno mi u dušu gleda

Ti si nešto drugo kupila?
Ne... treba da kupim dva hljeba!!!!
I pogled joj se spusti na pod

Biće da je pare izgubila
Biće da mi je tako draga
Biće da mi je ovo dijete rod

A u koji razred ideš
Drugi
Pogled joj se s mukom pope do mog čela

Hvala čiko
Molim
Draga mi je ova Marija
Nikada neću zaboraviti
hvala čiko
hvala čiko
hvala čiko

Zaista je prijatno u jutro prošetati gradom

110. Bajka o žoharima (Irončni Pesimista)

U jednom jedinom danu
Na brdovitom Balkanu
Umrila je mučeničkom smrću
šerpa žohara u mom stanu

111. Ja i moj zimski dan(Obični Pesimista)

Obrijao sam se
Podšišao
Očešljao

I šta se promijenilo

Prošetao
Vratio se
Evo pjesmu napisao

I šta se promijenilo

Neka teče blues
Neka teče Bach

evo deset hiljada puta Bach
avo deset hiljada puta blues
I šta se promijenilo

Mašnu sam stavio
Cipele se sjaje
Pošao na ples

I šta se promijenilo

Ti mi se svidjaš
I malo crnog iza nokata
I miris deterdženta
I grašak sa piletinom

Slušaj ne možeš me prevariti
Znam da bi me htjela
dok mi serviraš grašak bez mesa

Možda te volim ovako uz Bacha
Možda te volim preko tanjira

I šta se promijenilo

Stani pjesmo
Danas moliti neću
Mada je devet sati i dan je počeo snijegom

Neka stane blues
Neka stane Bach
Danas moliti neću

Možda sam htio manje oblika

I jednu malenu radost možda sam htio
I ljubavi tek da me ima
I paprikaša tek da me ima
I Bacha tek da me ima
I devet sati tek da me ima
I snijega tek da me ima
I Bukovskog
I Marxa
I Castanedu

Ja o svijete
Koliko mi treba snage za tebe

A možda sam htio
samo malo neba

Dobro jutro ptice
Dobro jutro poštar
Dobro jutro lift
Dobro jutro Bach
Dobro jutro blues
Dobro jutro ples
Dobro jutro JA

Da li ste se probudili
Da li ste se naspavali
Ja sam evo pošao
Ja sam evo stigao

Deset hiljada puta evo pošao
Deset hiljada puta evo stigao

I šta se promijenilo

112. Ako (Irončni Pesimista)

Ako, da li ipak iko
Kako zašto tada samo
Samo, kako uvijek neko
Onda zašto kako svako
Onda kako svako zašto

113. Livadarko, djevojko! (Pjesnik)

Reci mi djevojko
Ko te blaži miomirisom zore u svečani sat
Sunce zalazi iz tvoga sela a i mjesec tebi odlazi
Moja pjesma se davi u rimama ali takve čednosti ne iskapi

Došao sam u tvoje selo
Lutao dugo besciljnim stazama
Ali se ne usudih stati kraj tvoga plota
Kćerka ti se igrala na pragu
Muž je sjekao drva
Livadarko!
Djevojko!
Zato se ne usudih stati kraj tvoga plota

Ti si kuhala ručak
Miris
Dim
Pepeo
Zatim haljina
dva tri zalogaja
Na kapiji
Zdravo mama
Kaiš od mantila jedva te stiže

Livadarko!
Zašto si mi postidila pjesmu
Htjela je samo da ti se divi

Tvoj muž
Tvoj ozbiljni muž
Slomiće mi kosti
Zato ti ne mogu prijatelj biti

Tvoj muž
Tvoj ozbiljni muž
Nožem će me zboosti
Zato ti ne mogu prijatelj biti

Došao sam u tvoje selo
Lutao dugo besciljnim stazama
Ali se ne usudih stati kraj tvoga plota

114. Uredjenje haosa (Obični Pesimista)

svijet, ja, moć, beskrajan, postoji, bol

svijet postoji moć postoji
ja postojim bol postoji
svijet beskrajan ja beskrajan
moć beskrajna bol beskrajna

svijet postoji ja postojim
svijet beskrajan ja beskrajan
moć postoji bol postoji
moć beskrajan bol beskrajna

svijet postoji
svijet beskrajan

ja postojim
ja beskrajan

moć postoji
moć beskrajna

bol postoji
bol beskrajana

svijet ja
ja moć
moc bol

115. Udvaranje (Irončni Optimista)

Igrajmo se u krevetu
i ne pravi drame.
Volim te i vjerujem ti.
Rodjena si za me.

Potrčimo preko polja.
Pogazimo cvijeće.
Voli- ne voli
Voli-ne voli
Vidiš da te neće!

Hajde sada umiri se
zašto cmizdriš džaba
On će te i prevariti,
još će da te taba!

Jao ljudi, baš si dijete!
Zašto praviš drame?
Bog je jasno naredio
da te stvore za me.

1988 (27 godina)

116. Zašto su me slijepci lagali da svjetlost postoji? (Irončni Pesimista)

117. Sjećanja su krhotine jave (Philosoph)

Sjećanja su krhotine jave
što ih vrijeme lomi a o hridine svijesti
a budala sakuplja ih i stiče bogatstvo.

118. Šibicu uzmem (Pjesnik)

Šibicu uzmem
i pjesme moje uzmem
i neka bude
neka bude da izgore
da se tope
da se suše
da se puše

i niko neće doći da vidi

i niko neće doći da plače
i neće biti spomenikâ
u vječnosti zapisanih slova

Neka nemiri ovi ne izvire iz snova

119. Prosjaku

U redu je
kada moliš.

U redu je
kada plačes.

U redu i
kada pjevaš.

Ali nemoj
da me ružiš -

nemam seko
da li kužiš?

(1989)

120. U mom starom koferu

U mom starom koferu
Nadjenom u smeću
Leže uvijeni tišinom
Tagora, Kabir, Singer, Borhes...

121. Čitam i pišem pjesme (Pjesnik)

Čitam i pišem pjesme
Način oslobadjanja
Budim se i protežem
Molitva duhu radjanja

122. Idem da spavam (Obični Optimista)

Liježem u krevet
U toploj sobi
Naslanjam glavu
na meko perje
Desna ruka mi
Ispod glave
a lijeva ispod grudi
Očekujem snove
i radujem se
Biće duhova
dobrih vila
ali obično
najviše bude ljudi

123. O neznanko, Sveznane! (Obični Optimista)

O, neznanko, Sveznane
O zvjezdane!
Ja sam tâ prokleta buba
sto proždire javu
pa ispreda paučinu snova.
Obasjaj mi srce blistavim pogledom
i dovedi me na drumove znanja!

124. (Obični Optimista)

Neka me stigne zaslužena kazna
ako je grijeh što sam probudio sile
da zasiju ljepotu po svijetu

125. Kako da gledam a da ne vidim (Irončni Pesimista)

Kako da gledam a da ne vidim
Kako da slušam a da ne čujem
Kako da čitam a da ne mislim
Kako kad pomislim da ne opusjem

Znam da nije lijepa pjesma ova
Nije joj ni bila namjera da pjeva
Odveć je kivna i odveć mala
I odveć nijema da poziva
Nije vise mogla da izdrži
Misao moja ustreptala
I nije mogla da pozira
Ludom slikaru naših snova

126. Jesen (Učitelj)

Šta se to u stvari zbiva?
Trava svela. Selo drijema.
Na drvetu čuci čavka.
Djeda Simo drva sprema.

Stižu magle sa planine.
Iz odžaka dim se vije.
Isprod strehe vrabac čivka,
traži mjesto da se zgrije.

Nema više skakavaca,
trava se u rosi mije.
čini mi se u blizini
da se negdje zima krije.

127. Skakavac (Učitelj)

Sjêdi djeda skakavac
jedne noge nema,
pa hoda na stakama,
a zima se sprema

I kako će naći dom
kada studen prži.
Sve rupe na svijetu tom
pronašli su brži.

128. Kada su Učitelji tukli djecu (Učitelj)

Reći ću vam djeco jednu tajnu
Ali nemojte je nikom odati.
Učitelj nije da vas bije.
Učitelj mora znanje dati.

Ali ako vam neko zaprijeti
a nikog nema da vas brani,
upamtite - ja ću lično
tada biti na vašoj strani.

Zrelost

Sjeo je u autobus
Nema velikog prtljaga
samo nekoliko knjiga
i svoje pjesme
Prijatelji ostaju
mašu kroz prozor
Dalek put

Neka o tome pjeva ova knjiga!

1989 (28 godina)

129. Istina o laži (Irončni Optimista)

Kako je blistavo oružje moje
i nečujni zveket u uhu mom,
kukavice moraju da se boje
nema im mjesta na putu tom!

Pjesma je moja ponosno nijema
i gluvi ne mogu da je cuju,
ali umilna je snaga njena
koja zlurade nagoni da psuju.

Pokazana mi je istina o laži,
sada mirno idem na bojno polje,
ne bojim se onih što na sijenku reže
mogu da laju do mile volje.

Oni baš znadu da nadignu buku
očajanjem svojim zečeve da plaše,
i tek pomislih **RADI SE O VUKU!**
kad ono pokorno pseto repom maše.

Reci im pjesmo neka znaju
život je klatno koje se njise,
reci da ima istina o laži
koja im upravo nekrolog pise.

I ujedi pjesmo! Zagrizi jako!
Neka ih malo savjest zaboli.
Možda će neko da nauči-
i u bijedi se može da voli.

Kako je blistavo oružje moje
i nečujni zveket u uhu mom,
kukavice moraju da se boje
nema im mjesta na putu tom!

130. Ostavio sam svoje djake (Učitelj)

Ostavio sam mališane
i pobjegao u vijekove

ali tamo ničega nema
osim sujete čovjekove.

131. Ničega nema u mojoj sobi (Irončni Pesimista)

Ničega nema u mojoj sobi.
Sve se negdje tamo dešava.

Borio sam se sa duhovima
i sada mi se spava.

132. Onoznano i poznato (Obični Pesimista)

Onoznano i poznato;
Ko još sada mari za to?!

Na beskrajnom polju Sebe
dešava se vječna borba:
Megdan dijele protivnici
silno Hm i mocno Aha;
A sve što se može cuti
to su ova naša bla bla.

Onoznano i poznato;
Ko još sada mari za to?!

133. Doletjele su ptice nebeske (Obični Optimista)

Doletjele su ptice nebeske
Prekrilile su Nebo nad nama
Natkrilile su Carstvo Zemaljsko
Pokazale su Znanje u Srcu
Pokazale su djecu ljudima
Naučile su starce plakati
Naučile su silne moliti
Prosule su perje dugino
Da još možemo pjesme pjevati
Da još možemo snove snivati
Dok se krećemo po Vječnom Krugu

134. (Philosoph)

Tiranija: Muha oko uha
Spas: ali uho gluho
I Sloboda: Kaže uho - pjevaj MUHO!

135. Ispovijest o moralu (Obični Optimista)

Rodiš se kao nedonošče
majke djevice i oca andjela

i očekuješ da ti porastu krila.
Kad dodješ na izvor saznanja
vidiš sve je zabluda bila.

136.(Pjesnik)

Zvornik 18. aprila 1989

Veče poezije
Moja pjesma zaboravka
Pijanka
Ječmenka
Izdahnula na usnama
a veliki pjesnik sa nama
Golema bruka
Opsesija
Slijepi dlanovi
Poezija

Molim gospodo
bez osmijeha
Molim gospodo
Smijuljenja

Dobar utisak
Opsesija
Veliki pjesnik
Poezija
Golema bruka
Pivo i ja

Došanuli smo
Vijekovima
Pathetiku večernjeg
Zijavanja

Pokazali
neodlučnim dlanovima
da je večeras
bilo umiranja

137. šta je u nama? (Propovjednik)

Riječi u pjesmama
Pjesme na usnama

A šta je u nama

138. šta skrivaju...(Obični Optimista)

Šta skrivaju
oči moje
od riječi čudilica

Šta skrivaju
usi moje
od riječi pitalica

Šta skrivaju
grudi moje
od riječi rugalica

Ljubazno molim čitaoče
da ovu pjesmu
lagano čitaju

Stihovi, znate, izgledaju
kao da pjevaju
sto svi zanju

Tako se igraju
andjeli u raj
kada skrivaju
ljepotu u Sjaju

Tako se igraju
vile u gaju
kada čobanina
ugledaju

Ili djevojčice
sto život sanjaju
kada im pogledi

odlutaju

a staze nastaju
i nestaju
i tijela nastaju
i nestaju
a snovi se radjaju
i radjaju

Riječi se u pjesme
pretvaraju

Ljudi uzimaju
i daju

I ne znam šta je na kraju
staze po kojoj evo gmižem
bez nogu i stopala
i ne znam kamo stižem

Beskrajna je ova staza
a ipak tako mala

Ljubazno molim čitaoce
da ovu pjesmu
lagano čitaju

Stihovi, znate, izgledaju
kao da pjevaju
sto svi zanju

139. Tajna

Tvorac je kreirao svijet
u obliku jave
Duboka je to tajna
i mudar je onaj ko je razumije

140. Tanji Selimhodžić (Pjesnik)

Topli vjetrovi tuge
vįjaju izgubljene galaksije

a mi se igramo umiranja.

Vrtlozi gnjeva
gutaju umiruće zvijezde
u nijemim prostorima

a mi se umiremo igranja

Neko se u dokolici narugao moći
i reče neka bude četvrta dimenzija

i mi se vidiš igramo nastajanja

Ali crni fantom straha
munjom prelomi svemir
po petoj dimenziji

zato se vidiš stvaramo igranja

141. Oporuka (Obični Optimista)

Ako me oduvaju suludi vjetrovi
sakupite moje sličice
i pjevajte onu pjesmu o maju

Ako me oduvaju suludi vjetrovi
sahranite mi samo sličice
i nemojte remetiti harmoniju trava
sjećanjima

Birajući mjesta za stope
među cvjetovima
ne obazirah se dovoljno na bijedu

Ne može me dodirnuti
ni dozvati
ni spaliti
ni sasjeći

Zašto bih se skrivao
i bježao

i bojao ludila?!

Ako me oduvaju suludi vjetrovi
neka ne bude spomenika
i nemojte remetiti harmoniju trava
sjećanjima

142. U prolazu (Irončni Optimista)

(Tebi zbog jedinice)

Hvali se metafora epitetu
da je lično vidjela pastira
koji se boji svoga stada.

Zamisli medju vucima društvo traži
da od ovaca ne nastrada!

A epitet joj tada odgovara:

Ne boj se
Pusti pastira
Ostavi ironiju i simbole!
I zašto nas tvorac uopšte stavra
Kad ljudi više fudbal vole?!

I nestadoše izmedju redova
da muče djake i profesore.

Juca veli da se dobrom pjesniku ovakva pjesma ne smije omaći.
Zato ću je bitno skratiti.
Neka izgleda ovako:

HM!

143.U PROLAZU (Irončni Optimista)

Sebi

Igraj, LUDO!
(pred stubom srama)
Sve što si naučio, sada stvaraj!

Igraj, ludo!
IGRAJ SADA!

I ni jednu ne progovaraj!

144. Tigar(Irončni Optimista)

Tigar je jako jako veliki.
On bi pojeo moju Kiki.

Zato ne volim što je toliki.

145. U samousluzi(Irončni Optimista)

U samousluzi

Kasirka otkucava
Sat otkucava
Prsti dobiju

Ispred samousluge

Dana čeka
Autobus neće da čeka
Ali neka!

146.(Philosoph)

Suština vatre nije u plamenu
ona sebi tumači razloge postojanja

Istina se graniči trenutcima
Ona sebe nosi krilima obmane

147.

Nema zvjerova
Nema ptica
Nama komaraca

U neonskim sutonima
Ruga nam se sjena

Na mjesto istine
stižem pjevajući

148. Dato mi je blago na čuvanje (Propovijednik)

Dato mi je blago na čuvanje
ali ne i lopov da ga obilazi

čekanje mi postaje neiždrživo

Provincijski razgovori

On ništa ne može promijeniti

149. Ve u mracku (Obični Pesimista)

Ve u mračku
u sumračku
navrzli se
ljudi moji
Tuptupovci
Dumdumovci
pa kidišu
da utrnu žižak lampu.

150. Vidim junaka (Irončni Optimista)

Vidim junaka s krunom na glavi
koja vrelinom svoga sjaja
nagoni smrtnike da iskipe
od zavisti i od očaja.

Vidim junaka s mačem u ruci
koga su mu andjeli dali
da kazni bez krika i jauka

one što su mu se nekad smijali.

Vidim junaka... opet junaka...
A gdje smo ono sa pjesmom stali?

151. Krvave su mi pesti (Obični Pesimista)

Krve su mi pesti
od kamenih zidova bosanskih
O ludosti
gledao sam macu kako je dugo lovila svoj rep
i zaplakao sam i zaspao
sanjajući mladiće snažnih ramena
i djevojke u dimijama kako odlaze u Zvornik na vašar
O ludosti
bojao sam se njihovih čežnji
i ljubavi sam se bojao
jer Bosna je ovo
Sanjao sam ih baš onako nasmijane
i pomislih
lijepa je Bosna moja
ali ona ne oprašta trubadurima
Nož je opomena
i pjesma je opomena i jauk i krik
Neću da se bojim tvojih noževa
Bosno!

Budim se
znojan
a maca mirno prede pod mojom bradom i žmirka
valjda otrešajući snove

Kada mama dodje sa posla reći će:
Sta će ti mačka na krevetu znaš da je puna buva
Sudje nisi oprao
Vidi kakva ti je soba prljava!
Pis!

I maca grebe uz vrata pa zatim ispod ormara
Vidim njene oči
kako se čude

Bosno
Ne mogu te ostaviti...
pa šta bih tamo bez Vlade Josipovića
koji tako znade da me ponizi
da me jêzom od svakog bâta koraka po basamcima
opomene da Bosna je ovo
Bosna jarane
Kupio sam nož
Bojim se a strah je najveća požuda
O ludosti
pa zar bi u srce i gledao...
Ko bi ti oprostio
Bježim a bjekstvo je izdaja
O ludosti
zar ćeš ostaviti krezubog mačka ispod ormara
Plačem a tuga je oproštaj
O ludosti
zašto je pokajanje krik gavrana iznad smrznutih oranica
Ostajem a ljudi mi se smiju
Ludosti ludosti kako je poniženje bolno a istina daleka
Krvave su mi pesti od kamenih zidova bosanskih

život me ponovo baca u visine
Zavodi me snagom i uspjehom
Pa me bezobzirno lomi o hridine
I ubija nadom i utjehom

152. Ulicom bratstva i jedinstva (Irončni Optimista)

Ulicom bratstva i jedinstva stupa anonimni pjesnik
Onako baš potpuno anonimnan
ljuti se što je ova ulica tako blatnjava i što je jedina u gradu

Idu ispred njega dva specijalca
Djevojčica i dječak iz škole za maloumne
Onako baš potpuno maloumni
sljapaju po blatnjavim barama ulice ove jedine u gradu

Razmišlja poeta o vrijednostima
Narûgâ se čelom prolaznosti
i zagazi u blatnjavu baru ulice ove jedine u gradu

A oko njegove glave zauvijek zauvijek izbljedi oreol slave

153. U fusnoti (Irončni Optimista)

Bolovi su lomovi mojih náda
Ako bi u sjećanje dolutala neka santa prošlosti
ona više ne prijete mojim dokovima
Sadašnjost me
neobičnom čarolijom prisutnosti jave
potpuno ispunjava
I ja sam u njenim okovima

Dovoljno sam budan da gledam
i dovoljno miran da sjedim
Ako me dani uporno glodju
zašto moram ja NJIH da štedim

I sa kim to razgovaram

On stvara samo lažne svjetove
Kakav li je smiješni pjesnik
dobauljao u njegovu kreaciju
Traži nekoga ko neće doći
Izmislio ga je nekih divnih noći i sniježnih dana
po Bežaniji i Studenjaku

Ako se plašiš bola i poniženja
sakupi svoje smeće i nosi ga stazama opsjene

Nosi ga stazama opsjene

154. Kako su mi uzeli domovinu

Došao je smiješan čovjek
Kaže zovem se Strah daj mi domovinu
Smijao sam se stomakom
a on počeo da kopa ispod moga praga

Onda je došlo još puno smiješnih ljudi
i kažu uzećemo ti domovinu
Počeli su razvaljivati vrata a ja sam se čudio

I moja braca postadoše smiješni
Kažu daj im domovinu
I otvoriše vrata

Kada je i moj otac postao smiješan
uze vreću stavi u nju domovinu i ode
zaplakao sam stomakom

Da li neko zna gdje su mi sakrili domovinu
Recite im da se ne sale više
nisu smiješni
Recite im da nisu smiješni
Da su se šalili
Recite
Recite da pjesma ne bude ovako bolna

1990. (29 godina)

Razgovor s prorokom

155. Homo homini lupus est (Irončni Pesimista)

Homo homini lupus est
ili čovjek čovjeku je vuk
kada te glodje ti stegni pěst
nek ti niko ne čuje jauk

Pomisli na nebo široko i nijemo
čudi se zvijezdama što kipte
I ne pitaj se kuda idemo
medj' divljim zvijerima što sikte

na vene naše izlokane
I čuvaj oči za blagdane
čuvaj oči za blagdane

156. Čovjek ubija zmiju (Propovijednik)

Čovjek ubija zmiju
i slatkom radosću pobjednika
obraća se mrtvom tijelu
Htjela si da ujedeš
Je li
Nećeš više
Nećeš više

Ali ona više nije tu
a on nije tamo

Da li su se uopšte i sreli

157. U potpunoj tami labirinta (Propovijednik)

U potpunoj tami labirinta
Aladin bez lampe stiže do izlaza
ali vrata bijahu zaključana
I čuje glas sa one strane:
Vrati se
Ključ si zaboravio

I dok se starac vraća pipajući
vrata se širom otvaraju
Sezame otvori se

158. Sjedi zijevalica na suhom pijesku (Propovijednik)

Sjedi zijevalica na suhom pijesku
Lepezom razgoni dosadne minute

Naidje magla preko pustinje

Zijevalica razjapi usta od vijekova
te proguta i maglu i sebe

Ostadoše zbunjeni minuti
i pijesak suhi bez tragova

159. Okrenite se (Propovijednik)

Tako Jasnovid propovijeda umoslovlje
među slavodrekalcima
što natraške idu ka izlazu
Prerano probudjenim
Prekasno uspavanim
I uplašenim od svjetlosti

160. Postoje znaci velikoga puta (Propovijednik)

Postoje znaci Velikoga puta
ali ti ih sada nećeš prepoznati
Ratniče na barikadama nade

Aha dolazi sasvim nenadano

161.

Zuzu, ostavi pinovu pračku,
aha je odapeto između trenutaka .

162. Tišina i tama su granice svjetova (Philosoph)

Razgovor nijemih poslanika

Odlučio je da ćuti

163. Čujem eho svoga glasa (Irončni Pesimista)

Čujem eho svoga glasa u tuđim ustima
Prepoznajem otiske svojih stopala i mislim da su staze
Ono što me okružuje u meni se nalazi
I kad je u meni obična je varka

U meni ili izvan mene
Dolazi nenadano

164. Šta je spoznaja bez misli (Irončni Pesimista)

Šta je spoznaja bez mili
Šta je svijet bez oblika
ako uronimo duboko u cvijet pojava
okusićemo mirisni nektar istine

Ako povjeruješ ovim riječima
trinaest godina će ti usta smrditi ponavljanjem

165. Povjeruješ li (Irončni Optimista)

Povjeruješ li da sam svetac
samo ćeš zavist rasplamsati
Ako pomisliš da sam šarlatan
ne okreći se tri puta za mjesecom

Ako ga niko ne može saznati
zašto o njemu pričaju toliko

Ispljuni ovu trulež iz usta
Šta da ti još kažem

166. Zaga (Obični Optimista)

Zaga je možda i danas gladna

Htio bih utoliti njenu glad
zemičkom ili baklavom
Ona bi se radovala

A ko zna možda se i ne prikrada više
tražeći zemičku od prolaznika

167. Šta je to što sastavlja ruke noge glavu (Philosoph)

Djeca sastavljaju igračke
pa ih onda kvare
a kad im je drugi uzmu

ona plaču moraju
im je vratiti
Šta mi trebamo vratiti kreatoru

Kad munja pogodi u vrh jele
ona se rascijepi do korijena

168. Emina (Učitelj)

Moja Emina kao Evropa
Tako se piše njeno ime
Naučila da čita i piše
I ljuti se na Zeusa što je kaznio Prometeja

Ne ne
Vozovi ne jure preko Bosne za Budapest

Ali nemoj se ljutiti
Nemoj se ljutiti

169. Ilijana (Učitelj)

Sofija, Bugarska, 1990

Mala Ilijana ima četili godine
živi u Sofiji Ruski bulevar 8
i ne zna da kaže
Dole KA PE
Dole kaffé
Dole kaffé

Žao mi je
što nisam mogao da joj pričm o Štrumpfovima
a tako mi je ličila na Štrumpfetu

Ne znam zašto se sjetih Babilonske kule

170. Smicalice (Irončni Optimista)

Smicalice
Klackalice
Vrteške
Kakve trice!!!

171. Njima se pričinja (Irončni Optimista)

Njima se pričinja
Nama se prividja
Meni se čini
Destrukcija važenja

Opet filozofiraš!

172. Molitva (Irončni Pesimista)

Molitva
To se samo naša sumnja povećava šapatima
i nada umanjuje sebicnim pokušajima opravdanja
A oproštaji dolaze nanadano
i kao AHA lako se prepoznaju

Ovo je propovijed za ludake

Ispovijst Obicnog Ludaka

Kako bih volio da mu pokažem svoju tajnu

173. Slavite me prijatelji (Irončni Optimista)

O slavite me prijatelji
Napunimo usta vrlinama
Napijmo se pohvalama
nahranimo nagradama
i pričama o vječnosti

Ali šta ćemo ponijeti kad budemo odlazili

174. Čudne riječi (Irončni Optimista)

Kada nadje ove čudne riječi
glup čovjek ih baca
a budala hvali

175. Sinoc je allah (Obični Optimista)

Sinoć je allah
mom ludom srcu učinio slavu

Djevojčica uvijena u šamiju
bila je prelijepa sestrice moja
a ja veliki braco
nisam htio sa njom u džamiju

Allah nečujno dolazi u moje srce
i ponizno se klanja vijerniku
Tu je mjesto hadžiluka
i tamo razdvajanja nema

176. Hadžija tiho sapuće svete riječi (Obični Optimista)

Hadžija tiho sapuće svete riječi
bismilahir' rahmanir' rahim
i klanja pobožno okrenut ka Kabi

A ti Sveznane dolaziš sasvim nenadano
sa zastavom i praporcima

Tvoje su oči duboke kao čežnja
a osmijeh širok kao oproštaj

Moje srce nevjesta skida veo
i otkriva lice ispred tvoga pogleda

Divan je namâz moga Učitelja
i beskrajno njegovo strpljanje

177. Propovijednik optužuje (Propovijednik)

Jasno je da riječi hoće da vladaju
bezobzirnomo snagom svoga nametanja
A ja želim da ih natjeram da stanu
i govore nijemom tišinom ćutanja

Prostor izvan misli ne smeta mislima
Granica znanja su tišina i tama
Za onog ko ne zna buka je istina
A šta kad ti zasmeta galama

Gdje ćeš tada moći da se skloniš
jer sve što razumiješ ispunjava buka
Prijatelji gluhi istorija nijema
Zato si upalšen zato ti je muka

Tada dolaze čarobnjaci
ljekari Učitelji psiholozi
I svi ti liječe bolesnu glavu
zabadajući igle u nozi

Riječi savjêta zvone na nebu
Treba vrištati pobjeći dalje
ali već stiže prijatelj u bijelom
i u ludnicu te šalje

Ako je bolest uzela maha
režu ti dio cefalona
a poslije ćeš mirno gledati
u paučinu ispod plafona

Ako si opet bolje sreće
da imaš prolaznu neurozu
tada ćeš se vratiti kući
dobivši nešto jaću dozu

Ova pjesma vrišti a ne pjeva
jer groza je dio misterije
vrijeme ne nosi sjećanje na sebe
Da li sada vidiš sjeme histerije

Zato riječi ove tvorcu nek su slava
a tišina nek me obuzme do kraja
Po dok riječi mirno na papiru leže
srce moje neka poludi od sjaja

178. Zahvalan sam mudrosti (Irončni Optimista)

Zahvalan sam mudrosti
što mi slavom ponekad dodirne čelo ali ja
na primjer
čačkam nos i pravim loptice od sline
grickam nokte
i imam odvratnu brazdu na čelu
koja me nervira ispred ogledala

Sta još da kažem o sebi
zahvalan sam mudrosti
što mi ponekad dodirne čelo

179. U pjesmama ćete me prepoznati

Ne dajte riječima da vas zbunjuju o uzaludnosti
Sve se dešava savršeno
Kada baštovan daje imena cvjetovima
on zna šta čini
znaju li to i nehatna stopala

U pjesmama ćete me prepoznati
ako vam se oči otvore za najnježnije sijenke

180 Uzalud ću tražiti (Obični Optimista)

Uzalud ću tražiti
Gdje je skriveno mjesto rastanka
izpred samilosnog pogleda
Na jednom mjestu se ipak sva pitanja stišavaju

181. Vraćam se s puta (Obični Optimista)

Vraćam se s puta
U našem domu
nastade čavrljanje
Maleno gnijezdo je oživjelo
a samoća otperja
noseći svoje zloslutne terete

Dobar dan Tata!

182. Dok sjedim u tisini (Pjesnik)

Dok sjedim u tisini
i pišem ovu pjesmu
tata me kriomice posmatra
kao da se stidi što me voli

Kako bih volio da mu pokažem svoju tajnu!

183. Otisli su Kabir Gibran Vivekananda

A ovaj Satsang mi otkriva
da je Ljubavnik uvijek na početku Znanja

184. Misli su sijenke njeznih boja (Obični Optimista)

Misli su sijenke njeznih boja
u dubokoj tišini one bruje
Ove su riječi veliko blago
za onoga ko ih razumije

Da da prijatelju moj
svi bučni vodopadi su rođeni u dubini
tvoja svjetlost se radja iz tame
i zvuk ćeš čuti u tišini
Imali granica sreći toj

185. Samo je u ljubavi moje srce spokojno

Samo je u ljubavi moje srce spokojno
a misao čedno glagoljiva
Obećavam učiniću mali napor
telefoniraću tebi Običnim riječima
halo čekaj me stižem prvim busom

I ti što nikada ne stizeš mome domu
čekaćeš me raširenih ruku

O zašto smo tako dugo bili razdvojeni

186. Učitelj škole Ahaizma (Irončni Optimista)

Učitelj škole Ahaizma
Obični ludak Marinko Mali
čekajući zbunjene hvalioce
moraće sâm da se hvali

187. Sizif(Učitelj)

Sizif gura tešku stijenu.
Brdo strmo, voda curi.
I kad vrhu primače se
stijena se ponovo sjuri.

Umorno se dolje vuče,
stijenu veze za ramena
i pogleda vrh planine
kako zubom od vremena

sunce ljuti kamen melje.
Pa sa stijenom kao bratom
ponovo se vrhu penje.

Almedina sluša priču.
Uzdasi joj grudi stežu.
Da li vidi zlatne niti
što je s Učiteljem vežu?

188.

Rodjen sam na selu(Irončni Optimista)

Radim gdje me traže
živim gdje se snadjem
Po vjeri sam Bogumil
Po naciji čovjek
Po zanimanju Učitelj
Po ljubavi brat

Eto sada sve znate

189. Bezobrazna pjesma(Irončni Optimista)

Kraj žeravice
sjeme ne klija.

Budi baštovan
il' fenjerdžija

Ove riječi su smrdljivo govno
neka se pjesma stidi.
Kada uveče lopovi dodju
kako će da ih vidi?!

Nastavi sam

Bosanska balada

Ide Hasan svojom stazom.
U ruci glavu nosi,
a gospodarica sunovrata
kneginja bola, gospodja Strava,
jezdi nebeskim kočijama
i niže vijence od glava

pa poručuje vijekovima:

O, počujte, odvažni vijekovi!
Dangubite čekajući ljude.
Upamtite moje svjedočenje -
ljudi su mrtvi, zato se ne bude!

Smrt Hasana Kaimije

Ide Hasan svojom stazom.

Dodje Iskušenje
i pita bojiš li se Hasane?
Ne bojim.
A bola Hasane?
Ne bojim.
A Osvete Hasane?
Ne bojim.
A Ljubavi Hasane?

Dodje Osveta
i kaže podji sa mnom Hasane!
Neću šejtane!
Podji sa mnom Hasane!

Dodje Strava
i reče okreni se Hasane!
A Hasan ide pravo.
Okreni se Hasane!

Dodje Mržnja
i pita vidiš li me Hasane?
A Hasan ne divani.
Vidiš li me Hasane?
A Hasan ne divani.

Dodje Istina
i kaže razmisli malo Hasane.
"Ne prilazi mi , vidim ti lice"

Dodje Ljubav
i reče - pokloni mi se Hasane!
a on pade ničice.

Ljubav te tvoja ubila!
jauknu Sažaljenje
a Hasan uze glavu
i podiže je sa zemlje.

Tada nestade smiješne družine
a bijelo blještavo svjetlo se javi
i mogao je mirno gledati
sebe kako hoda po travi.

Rodjenje Hasana Kaimije

Nema nikakvog posebnog znaka
da će ostati mirisne staze
iza tog malog vlažnog dječaka.

Doletje bolest i kaže daj ga!
i tada prvi javi se znamen
jer dodje Ljubav i uze dijete
a majci skide sa srca kamen.

Onda se javi snovidjenje,
prstom svetaca pokaza stazu
i dijete krenu iz Ukletog Carstva
tragom Ljubavi ka izlazu.

Bože, vjerujem u tvoju milost.
Daj mi snage da izduram kaznu.
Bojim se. Uplašio sam se jer sam se upleo u mrežu pitanja.
Lagao sam jer sam slušao svoju sujetu.
Tako sam nemoćan ispred tvoga pogleda.
Bože moj, molim se tebi slavom riječi koje si mi podario.
Ne napuštaj moj dom!

Hasan Kaimija uči jahati

Srete ga Hrabrost pa reče - Stani!
ratnik ćeš biti sine čovjeka
pokazaću ti mnoge vještine
a svijet je velik i tebe čeka.

U tvome tijelu moja je snaga
darujem ti je sine čovjeka.
Oružje uzmi, skoči na konja
i bićeš slavan sve dok je vijeka.

I skoči dijete, uplaši vjetar.
Djogo kopitom kamenje mrvi.
Ali ne stigose do Budima
nego do mutnog jezera krvi.

Stigli smo - reče Hrabrost
A gdje je vojska
Nema vojske - reče Hrabrost
A gdje je Budim
Nema Budima - reče Hrabrost
A čega ima
Smrt, Hasane, Smrt

Bože, vjerujem u tvoju milost.
Pokaži mi tvoje staze. Molim se tebi
koji si me obdario riječima ljubavi.

Hasan Kaimija ide da uči Nauke

Srete ga Slava i reče - Stani!
Zašto se samotnom stazom krećes,
život postoji da ga slaviš
čini tako - umrijeti nećeš!

Nauči Hasane ovu tajnu:
sve je nastalo kao ljepota.
Bježi iz ove smrdljive bare
i ne bori se protiv života.

Daleko ti je varoš Sofija
a karavani rijetko prolaze.
Zvjezdoznanci su te najavili
i Učitelji tvoji dolaze

da te nauče tajnoj nauci.
O, pobjedniče bola i straha,
ne zaboravi, jednom rođeni,
ti si dijete i Krista i Allaha.
Zato ustani i stvari spremi.

Gospodarica sunovrata
kneginja bola gospodja Strava
u lovačkom domu Josipa Broza
niže vijence od glava
stavlja mu ih oko vrata

pa poručuje vijekovima:

O, počujte, odvažni vijekovi,
dangubite čekajuci ljude,
upamtite moje svjedočenje -
ljudi su mrtvi, zato se ne bude!

Snježne basne

191. Snjezna ajkula (Učitelj)

Znate li priču o snježnoj ajkuli

Nastala iz bjeline
u rukama toplim znojila se i ledila
ajkula bijela čarobna ajkula strašna

Sanjala plavo i duboko
Stezala lomne zube od
bolnih grčeva iz stomaka
ajkula bijela čarobna ajkula strašna
postala je zatočenik djaka

A kada je konačno u nehatnom času
zaronila u bari mutnoj ledenoj
istopi se njeno bijelo tijelo
kao i priče o njoj

192. Pjesma o golubu koga su slagali da postoji(Učitelj)

U ručicama rumenim, nespretnim
na uzanoj stazi povrh brijega,
rodio se golub u nemirnoj čeznji
iz ledene bjeline snijega.
Izrasla su mu krila, tijelo i glava.
Opijen čudesnom čarolijom svijeta,
vinu se put neba široka i plava
visoko ponijevši sudbinu svog leta.

I kroz taj beskrajno dugi čas
od cijelog njegovog bijelog života
ostalo je samo PLJAS!

Bez naslova

193. (Učitelj)

Sreo sam danas Mersiju
Sreo sam je i bila je s majkom
Veoma je lijepa
i još piše pjesme
jer sva djeca su lijepa
i sva djeca pišu pjesme
i to bi mogao biti kraj

ali znam
na ovom poručju neće jednom biti
ni hrišćana ni muslimana
samo će ostati Snezana i Mersije
i njihove mame da ih vode u veliki grad
i tamo će se slikati za voznu kartu
i zato mi je milo što sam sreo moju učenicu
i što je bila s majkom
i što još piše pjesme
a sada
neka bude kraj

Ispovijesti

ništa ne dobija
ko o vo pročita
ništa ne dobija
ko je napisao

1991 (30 godina)

194. 1987. Godina pohvala (Irončni Optimista)

Jedina godina
kada su me slatkorječivi jezici
lizali pohvalama

Kakva gadost!

195. Aha je sada (Irončni Pesimista)

aha je sada
aha je ovdje
aha je malo
aha je neiskazno
aha nije žubor potoka
aha nije cvrkut ptica
aha nije brbljanje dokonog pjesnika

196. U svemiru ludih kreacija (Obični Pesimista)

U beskrajnom svemiru ludih kreacija
Ima jedno mjesto nedodirnuto i čisto
Nije krilati konj da te nosi iznad oblaka
Jednostavno je

Poslije temporalnog rituala opsade vrtova riječi
ova pjesma dodje kao slava

197. Idi budi svjetionik (Propovijednik)

Idi
Budi svjetionik na hridinama
Razumjeće te slijepi i gluhi putnici
Veliki Dionise
od pjene morske stvorio si delfina
Zaronio sam duboko ispod talasa

198. Moj Učitelj (Obični Optimista)

Moj Učitelj zvjezdanog lika
sjetio se vremena
da mi jednom jedinom riječju
opiše vječnost

Tako ja vidim slavu

199. Ja sam Učitelj (Učitelj)

Ja sam Učitelj
i to jedobro kada se zna istina

200. Ovoga puta ću umrijeti sa ljudima (Propovijednik)

201. Sandale Isusove (Irončni Pesimista)

Sandale Isusove
Debela dama sa šeširom
Tomovi knjiga na policama

Ja se ne pitam

202. Kad sam stigao (Obični Optimista)

Kad sam stigao
ptice su me pozdravile

Te ptice lakokrile

203. Koji hule na boga (Propovijednik)

A što hule na boga
To su samo riječi izandjale

Loša je ova ograda od riječi

204. Seminda (Pjesnik)

Seminda
Seminda
Seminda

To je to a nije laž
To je igra da se odagnaju novi

Seminda

205. Bog je riječ (Propovijednik)

Bog je riječ na našem jeziku
Misao zapitanjih
Nada ucvieljenih

A ono što nas zaista stvara ne mijenja oblike

206.

EI MUL
BEL MUL
ZUL MUL
BUL MUL

207. Ono ne može Sebe prepoznati (Philosoph)

208. Razaranje (Philosoph)

razaranje je stvaranje haosa
tog veličanstenog haosa
što plaši neznalice

Neka ovo na primjer bude Istina

209. Prometej (Irončni Optimista)

Prometej što ga bogovi okovaše
nije ukrao vatru
To valjda svi znamo
Božanski lopov nema imena
Vatra nema imena
Nema Kavkaza
Nema da nema
Hm...
Hm...

210. (Philosoph)

Tiranija: Muha oko uha
Spas: ali uho gluho
I Sloboda: Kaže uho - pjevaj MUHO!

.Nema istine nem lazi (Irončni Optimista)

Nema istina
Nema laži
Šta ovaj ljudi prorok traži

211. Allah se kaže za bog (Irončni Pesimista)

Allah se kaže za bog
Šejtan se kaže za vrag
Džehenet se kaže za raj

Tê riječi kao da se rugaju istini
Onoj istini neizrečenoj

212. Neću reći ništa o Pauku

213. U zemlji Šamponiji (Irončni Optimista)

U zemlji Šamponiji
sanjaju uvojke

Čitaoče
Namjera ove pjesme
je ozbiljnija

214. Dum Dum (Irončni Optimista)

Dum dum
Bing beng

Dok se budale tuku i svadjaju
govore nam duboku istinu

Kako je veliko ono
što na mom jeziku nazivaju Bog

215. Molitva jeretika (Irončni Optimista)

Molitva jeretika
Molevti jerekati
Movtila jerkitea
Livtemo teakijer
Temovil keatijer

Ove svebožne riječi
neki će bezbožnici
smatrati bezbožnim

216. Tako ti i treba brate (Irončni Optimista)

Tako ti treba brate
Kada te riječi mlate

217. Sije Marinko žito (Obični Pesimista)

Sije Marinko žito
a ljudi gavran
leti mu nad glavom i ruga se
Zašto prosipaš sjeme glupi čovječe

Sije Marinko žito
i razmišlja o gavranu
Uzalud ti dug život moj gavrane
kad nisi budio klasje u sjemenu

Sije Marinko žito
jer zna da će sutra umrijeti

218. Iz spomenara (Irončni Optimista)

Panta rei
Alea iaca est

Ima jedna slavna peta
Nas troje ih imamo šest
KAKVA ŠTETA
Zbog naših Običnih peta

219. Pokazaću sve svoje likove (Propovijednik)

Pokazaću sve svoje likove
onima koji dodju

Aha nije od svjetlosti

220. On je drvo koje pada (Propovijednik)

On je drvo koje pada
Pojele su ga brbljive žune
On više nema imena
Kad me pitaš ne znam gdje je
Kad ga vidim ovo više nisam ja
Ne mogu svjedočiti

221. Ludosti (Irončni Pesimista)

Ludosti postoje
Onome ko ih razumije
izvor će biti beskrajne radosti
O sreći drugi put

222. Hodite neuki skribomani (Propovijednik)

Hodite neuki skribomani
što stihom naričete nad Istinom
vodim vas u Jelisejska polja
možete li me prepoznati

223. Velika tišino! (Obični Optimista)

Velika tišino
ja, brbljivi apostol šutnje
odajem poštovanje tvojoj nijemoj nezaustavljivoj rječitosti
jezika očišćenog od ponavljanja.

U vremenima teskim od kajanja
u vremenima glupim od mudraca
u vremenima blistavim od svjetlosti

Razumio sam tvoje šapate.

224. O prorocima (Irončni Optimista)

O prorocima samo toliko
da vam ne pukne stomak od smijanja

Molim izdavače
da ovo prevedu na jezik brbljivih jarebica

225. Oni koji poznaju istok i zapad

Jednom su me oni
koji poznaju istok i zapad
častili hladnim pivom

Nisam se opio

226. Nijeme molitve (Obični Optimista)

Dugo sam se
svojim nijemim molitvama obraćao Neizrecivom
A sad vidim
da sam ja ono neizkazivo
koje se pred vašim očima preobražava u Riječ

Svjedočite!

227. Bajram je (Irončni Optimista)

Bajram je
Obučen u rite
došao sam poklonicima svjetlosti

Bajram je
Govorio sam o sporenim stvarima

Bajram je

228. Nećemo dozvoliti (Učitelj)

Monika
djevojčice moja
Nećemo dozvoliti
da nas uplaše
izbezumljeni lovci
na božanskog vepra
Neka ti slava dotakne čelo
I ako ovu pjemu možda nećeš razumjeti
mi nećemo brbljati uzaludno među slavodrekalcima
sto im razum muti ljudi zalutali san o vječnosti
Mi sada postojimo

229. Baš me briga gdje je Fudžijama

230. Kada moje nepce slavi blagdane (Irončni Pesimista)

Kada moje nepce slavi blagdane
sahranjujem dvaput grijani pasulj

231. Čudan Učitelj

Ja sam Učitelj onoliko
koliko i zgnječeni miš
u našoj skoli ispod dječjih cipela

232. Kilavi Gvido (Irončni Optimista)

Kilavi Gvido kulu zidao
a drugom rukom jaja držao.

Reče mu zmija:
"Šta radis, Gvido,
bog te vidio!?"

I on se onda postidio.

233. Žandar metafizičke nelagode (Pjesnik)

Ludaljkice žandar ima
što harači po snovima
lude zvečke žandar ima
lude strune lude čigre
luda zvona
luda zvona

Ludo ime žandar ima
sto harači po mislima
ludo ime da se smiješ
da se misliš da se smišliš
da se nadaš
da se nadaš

Ludo nebo žandar ima
što harači vremenima
da prosipa gluhe kiše
sve do čuda i od čuda

i da stvara
bez sjemena i bez muda
da se kaješ
da se kaješ

Lude zvijezde žandar ima
što haraci nebesima
nebesima usijanim
od trajanja
pogledima uzarenim
da se čudis
da se čudis

234. Uzaludna vam tumačenja (Obični Pesimista)

Uzaludna vam tumačenja
Sve će ponovo da se ospe
Ali ako vam čorba usahne
neko će morati da je dospe

235. Reci mi Sjemenita (Pjesnik)

Reci mi Sjemenita
Reci kada su se izgnjidile
one plamene bube iz našeg ognjista
Zašto su zapalile selo Miljanovo
Zašto su ga vatreni sokolovi krilima gasili
do ovih ludih vremena
i ovog ludog pjesnika
što nosi ime Prometejevo utisnuto na dlanu
umjesto plamena
i pogleda vezanog za vrhove balkanske

Duboka je istina o vatri

236. Božanski Učitelj ne umire

Božanski Učitelj ne umire
jer ništa nije nastalo i ništa nestati neće
Ne može se umanjiti niti dodati
Ono postoji da se kreće
Ko zeli on će znati
Samo nemoj se zalijetati
Nemoj se zalijetati

237. Dragana je da nam je drago

Dragana je da nam je drago
Sladjana je da nam je slatko
Marinko je da nam je tako

Baš smo se lijepo družili

238. Indijanci svih kontinenata, (Propovijednik)

vi koje niko ništa ne pita
vi što su vas zatvorili kao lavove u kaveze mržnje i šovinizma
vi što vašu djecu šaljete na mučilišta znanja,
vi što ne znate još uvijek šta vam se sprema
vi kojima su prvo oduzeli zemlju
a sutra vazduh i vodu
vi kojima je dosta svega
vi što vas Veliki Manithu kazni aspirinima i herbicidima
što vas Veliki Manithu kazni atomskim strijelama

POGLEDAJTE

DOBRO POGLEDAJTE GDJE STE STIGLI!

239. Iza lakih sijenki (Pjesnik)

Iza lakih sijenki
tvoja slava sija
velika si pjesmo
veliki sam i ja

240. Neka me Ljubav vodi (Propovijednik)

Neka me ljubav vodi
do najskrivenijih
tajnih odaja velike volje

241. Hvala (Obični Optimista)

Hvala onome što nam
stvarajući savršene oblike Sebe
u svakom trenu
daje predivne razloge za ljubav

242. Koliko ovo tijelo nosi razloga za čudjenje i slavu... (Obični Optimista)

a nama i dalje trebaju opsjene

243. Ratna jesen (Pjesnik)

Oni kolju naše naši kolju njihove
A ja u kolijevku ušuškavam stihove

Zar treba nekoj Istini da kličem
Da munja sijeva iz oka sa čela
Neka djeca moja kada se probude
ostanu mila nevinna vesela

Jer nema početka niti kraja
krûgom mahnitog zagrljaja

Dok pohotne zvijeri kraj bešike kruže
i gorke magle lome se o stijenje
prosuše se na me kule od stihova
Svuda žute riječi i kiše jesenje

Oni kolju naše naši kolju njihove
a ja u kolijevku ušuškavam stihove

244. Jednoga dana ćeš se sjetiti (Propovijednik)

Jednoga dana ćeš se sjetiti
Mi nismo ovdje uzaludno
Rijêči ove su misterija
i zato ti zvuče čudno

245. Učiteljima (Irončni Optimista)

Moje znanje je manje
od znanja crknutog konja
Riječi su mi lazljive
od njih mi usta smrde

Učiteljim akoji brbljaju
korisnije je da prde

246. Volim Mozarta

I on je znao da pleše za andjelima

247. Savjetuju me prijatelji da pokušam ove pjesme objaviti (Pjesnik)

Da da
One snagom svoga neiskaza
govore najveće istine

248. Sabina (Učitelj)

Piši Sabina,
Piši malena,
Nek ti ne stoje
ni olovka ni dah!
Naše će pjesme ostati
i kada tijelo postane prah.

Piši, Sabina,
Piši malena
neko će naše pjesme da voli.
Možda još ima djevojčica
što ih zamljivo srce boli.

Piši Sabina, piši, piši...
Ne daj da stoje olovka ni dah!
Neka ove čarobne riječi
uplaše vuka, zimu i strah.

Piši Sabina
žvrljaj i bacaj
pjesme ponovo olistaju
i našim čudljivim okicama
svoju zelenu boju daju.

Piši velike i male pjesme

neka riječi teku ko česme
neka ptice postanu pjesme
neka šume postanu pjesme
i sve što se može
i sve što se ne smije
i sve što se ne smije!

Piši, Sabina, piši, piši ...
Neka ne miruje
ni olovka ni dah!
Naše će pjesme ostati
i kada tijelo postane prah.

249. Bubamara kod zubara (Učitelj)

Jedna mala bubamara
doletjela do zubara
najela se puno meda
pa joj zub sad mira ne da.

A doktor se čudom čudi
otkud ovoj malojoj zubi.
Hajde sjedi da vidimo
kako zub da izvadimo.

Uplaši se bubamara
pa kroz suze progovara:

Ali čiko, ali čiko
smislio me je Marinko.
Dao mi je čak i zube
da smješnija pjesma bude.

To mu reče tada ona
pa odleti sa prozora.
A ti meni sada kaži.
Vjeruješ li u te laži.

250 Visibaba (Učitelj)

Ovo je pjesma naše Sabine
o malom carstvu ispod breze
i suncu što je ukralo jastuk
od jedne prave prave princeze.

Otvori oči Visibabao!
Zlačano sunce iznad brijega,
dok si mirisne snove snila
ukralo ti je jastuk od snijega.

Podigni glavu, spavalice!
Svi su već budni, zar se ne stidiš?!
Davno su stigle lastavice
a ti ne zeliš da ih vidiš.

Sabina više nije znala.
Njena pjesma se umorila.
Ne ljutite se, pa još je mala.
A i princeza je se probudila.

251 Emirov san (Učitelj)

Emir je bio u velikom gradu.
Tramvaj pravi je vozio.
Kupio najveću cokoladu
a onda je avion kupio
i na kraj svijeta odletio
i tamo je svašta vidio.
Odletio je čak do Brazila
i na mjesecu je bio,

ali se onda sjetio da je tamo na selu
ostavio svoju malu
i jedinu seku Mirelu
pa se onda brzo vratio
i sad je opet u velikom gradu.

Ali, Emire, pazi dobro
kada te budu probudili
da ti sanak ne ukradu.

252. Bubamara ide u školu (Učitelj)

Bubamara ide u školu.
Ali zašto je opet sama?
Oblačila je haljinu novu
crvenu sa crnim tačkicama.

Gle, kako trči preko njiva!
Koliko puta je samo pala!
Ali šta se to sada zbiva?
Ogromna prilika je kraj nje stala.

Možda je medvjed ili čarobnjak
što živi u sumi preko puta,
ili je sletjela ogromna vrana
s bunar-ustima da je proguta?

Sakrij se mila ispod maslačka
možda te tamo neće naći!
Ali Velika ju je već zgrabila
i šta li će je sada snaći?

Ali, gle čuda - to nije vrana
niti čarobnjak preko puta!
To naša Fata u školu pošla,
vidjela bubu kako luta,

pa je na dlan nježno stavila.
A buba s dlana da poleti...
Tad Fata reče: ne boj se mila,
do škole ću te brzo donijeti.

Znate li šta je dalje bilo?
Dotrčale su baš na vrijeme.
I Fati je jako milo.
Ali već je minut do devet

kod škole mora u devet biti.
Ćao bubice, ćao, ćao.
Samo Fata će zakasniti!

Trčala je trčala
ali puno je zakasnila.
Začu se kucanje.
Otvoriše se vrata.
U školu sam bubu nosila.
Djeca su se tiho smiješila:
Laže Fata, laže Fata.

Suze radosti i suze tuge,
potoci teku - obliše lice.
Nije zakasnila moja bubica
Učiteljice,
Učiteljice!

253 Monika u carstvu pjesama (Učitelj)

Na samom kraju svijeta
gdje nikad nije tama
a nebo je osuto
bisernim zvjezdicama
ima čudna planeta
u njoj carstvo pjesama.

Tamo je bila naša Monika.
Kako je stigla, ne zna ni sama,
uglavnom se odjednom nadje
među živim pjesmicama
što nikad nisu napisne.
Gledaju dijete pa se čude.
Sigurno su se i uplašile
jer nikad nisu vidjele ljude.

A Monika se dosjetila
pa jednu pjesmu iznenada
pita da je odnese ovdje
izvan njihovog pjesničkog grada.

Pa joj veli:

Ovdje nisi ništa seko
a tamo ćeš biti neko.

Hodi sada nisi luda
put do djece je ovuda.

Oni će se radovati
mami će te pročitati.

Učitelj će meni, shvati,
peticu za tebe dati.

Ali pjesma ni da čuje!
Nešto mrmlja, možda psuje.
Uglavnom se ne raduje
da do djece otputuje.

Ali zato, k'o što znate,
moja pjesma ipak tu je,
da otvori zlatne dvijeri
i Moniku obraduje.

254 U Emininom oku (Učitelj)

U Emininom oku
ptica je gnijezdo svila,
pa kad u sanak sleti
ona sklopi krila.

255 Zedna zaba (Učitelj)

žedna žaba
u tri skoka
doskakuta
do potoka

voda bućka
i klokoće

žaba hoće
da se smoči
skida krpe
i patike
zatim skoči

Sada pije
guta ždere
usrkuje
preko mjere
da l' će stati
ili potok
progutati

ipak će stati
i pjesma će stati
samo marinko da se potpiše
i ništa vise

256 Put do škole (Učitelj)

zdenac skrivenac
potočić zuboric
puteljak krivuljak

djače prvače
cipelice tapkalice
skakalice
preskakalice
ukvasilice

djevojčica plakalica
puno plakalica
suze slivalice
ptice cudilice
vjeverice rugalice

drugarice tješilice
utješilice
ruke brisalice
obrisalice

i to je kraj pjesmice

257 Vukališa (Učitelj)

Tu, u šumi
u gustišu
smotrih vuka
Vukališu.

Kada spazih
očetine
u tog grdnog
vučetine
i ogromne
ušetina
kada spazih
ručetine
i repinu
jezičinu

ja podigoh
pantolije
potrčah od
Vukalije
tog krezubog
žvakalije.

Brze moje
nogalije
brze i u
Vukalije.

Ali moje nožičice
zapletoše o panjinu
i ja zviznuh o ledinu.

Šta će biti?

Vučetina brzo stiže,
poče da me njuši, liže,
samo ja se mrtav pravim
niti trepcem niti dišem.

Kad razmislim malo bolje
da je taj vuk tako zao
on bi me i progutao.

258. Patuljci maleni javite se (Učitelj)

Patuljci maleni
javite se
znam da ste negdje
ispod cvijeća,
vragolani šareni
ne bojte se
i ne krijte se
iza drveća.

Pa ja sam obična
djevojčica
i pismo vam pišem
na listu breze,
čeze vam gradim
od javora
pjevam neke pjesme
bez veze
ali od vas nema
odgovora.

Ako zaista
postojite
javite se
šta se bojite?!

259 Čarolija (Učitelj)

Miš kaze PIH!
Maca kaze IH!
Cuko kaze GRR!
Maca kaze FRR!

I i kava je to čarolija?!
bez veze...

260. Zašto ne odmah zašto ne odmah? (Irončni Pesimista)

1992. (31 godina)

Ratno vrijeme

Ko ne pazi
trnje gazi

261. Miladu pozdravlja Marinko (Učitelj)

Sjedim u Beogradu, zarobljen, postidjen, ponižen.
Sjedim a nemiri me dižu, cinio bih nešto,
pobjegao negdje iz grada .
Kako su mali naši koraci, a kako je golema nada!
Kako su duboki ambisi naših poriva,
a tako tanka nit koja nas spaja!
Kako su teški okovi očajja i mračna tamnica naših zabluda!
Pobjegao sam u posljednjem trenu.
Kao izdajica prokleti na stub srama idem ali ne znam kuda!
Pitaj me
Mogao bih ti reći da je nebo bilo crno veoma crno toga dana
Pitaj me
Mogao bih reći da se nije vidio crkveni toranj iz mog stana
Pitaj me
Mogao bih opisati riku granata kada su pobjegle ptice
Pitaj me
I sklonile se iz tog ukletog grada negdje daleko na litice
Pitaj me
Mogu svjedočiti da su tamo ostali ljudi i djeca kao miši u podrumima
Pitaj me
A kiša je padala i granate su padale po slobodi po savjesti po nama svima
Pitaj me
Mogao bih svjedočiti o uzaludnosti jednog traganja

Samo me nemoj pitati za moje djake
Umro bih od bola i patetike.

Kad sam krenuo u izdajničkoj gordosti
poklonio sam im svoje slike.

262. Kad sam konačno sagledao (Obični Optimista)

Kad sam konačno sagledao
širinu neba i dubinu mora
Obični cvjetić i bubamara
ostaviše me bez odgovora

263. Svjedočanstvo jednog vremena (Pjesnik)

Svjedočanstvo jednog vremena
Bučni slapovi moje duše
Nešto čudesno unutra sija
Ako nas zlikovci ne uguše
biće to lijepa poezija

264. Braćo nebraćo moja

Braćo nebraćo moja!

Kojoj pobjedi da se veselim?
Pobijedili ste život i ljude.
Kakvu sreću s vama da dijelim
dok bezumlje vlada i zlikovci sude?

Braćo nebraćo moja!

Ova će pjesma da vas naljuti;
Kad mi budete jezik vadili
njen će jauk na nebu čuti
oni što znaju šta ste radili.

Braćo nebraćo moja!

Sad vidim zašto me vječnost čuvala,
i zašto sam bolne riječi skrivao.
Jer dok se paklena čorba kuvala
ja sam nevine snove snivao.

Braćo nebraćo moja!

Znate li šta mi je ipak najteže?!
Pišem vam pismo a neću ga dati
jer znam da može vrat da prereže
mojoj sestri mami i tati.

265. I ružno i lijepo (Philosoph)

I ružno i lijepo u istom trenu
Neka smrt gazi
Ja ću život uviti u pelenu

166. Nemam više suza (Obični Optimista)

Nemam više suza za prijatelje
niti očajja za užase.
Tek tihom molitvom vapijem bogu
za žive za mrtve i na kraju za se.

267. Tako dakle vodje!

268. Krakaru (Irončni Pesimista)

Kada se pekar ognjem proglasi za zakon
i crne i bradate ostavi na straži
i tad je strugotina u hljebu i postoji nada u karte
ali šta ljudi pjesnik traži tada lica uvrnuta ka nebu?

269. Udji u moj svijet, svijet ponosnog baštovana (Irončni Pesimista)

Imao sam šesnaet godina
i napisao u svoju svaštaru:
UDJI U MOJ SVIJET
SVIJET PONOSNOG BAŠTOVANA
A sad sa trideset opet ne znam gdje bih
Tanke niti predem od šugavih dana

Cio život sam se vješao za mjesec
a zemlja me tako silno vuče k sebi

Iz ove vam bašte nemam ništa dati
Pogažena trava pokidane vriježe
Dok bezumno hodam zla me slutnja prati
da me sa životom uže smrti veže

270. Iz bôla izviru utjehe (Obični Pesimista)

Iz bôla izviru utjehe umjesto suza
Zgrčeni minuti moji drhte u uglu tudjega stana
Dječaci su prosuli klikere dok su bježali preko planine
Djevojčice su zaboravile lastiš a médu su ponijeje

Bože bože
gdje smo to zalutali i kada ćemo se opet pronaći

Sta ćeš sada ovdje u Beogradu
Sve ti je tamo ostalo razbûcano i pogubljeno
Kada koraci ožive i porastu i napune sobu i krenu kroz prozor

Telefoniram Ljilji kao da mi vrijedi

271. Ko može da skine kletvu sa Jerine (Irončni Optimista)

Ko može da skine
kletvu sa Jerine
Jer ona prokleta
iz grada ukleta
vojnike doživljava
u svoje odaje

Drina mahnita ispod bedema
takodje žena a muška nema

Ko će da skine kletvu sa Drine

272. Breze sa Grkinje(Obični Pesimista)

Sjetih se mojih breza sa Grkinje.
Neko im je bio ruke polomio.
Dok sam kao sjena kraj njih prolazio
začuh bolni vapaj kako me preklinje
da ih ne ostavljam same usred tame.

I neka mi jeza kao dah svemira,
kao svjedočanstvo dalekih kvazara,
polomi pečate iskonskog nemira
i pjesma se ote kao da razara
koprene crne- teške kao greške.

A onda se sjetih svojih pradjedova.
Sjetih se Miljana, Grujice i Save.
Dok posmatram kako bujice im plave
napuštene njive sa golih brjegova
pitam se da li su znali gdje su stali?

I gdje li su prve brazde zaorali?
U čiju su zemlju sjeme zasijali,
na golom kamenu kuću sazidali?

Te samotne slike što me iz sna bude
kao svjedocanstvo dalekih kvazara;
umjesto ljubavi samo znanje nude;
znanje koje boli, jer dušu razara.

Brižljivo zagrnih humku suvih grana
i zagrljih breze kao sestre mile.
I mada sakate, u bolu od rana,
i one su mene tada zagrlile.

273. Oholo naokolo(Irončni Optimista)

Oholo
naokolo
iz tame u tamu
iz jame u jamu
od vodje do vodje

od panja do panja
niti kome dodje
niti koga sanja

oholo
naokolo
pod pazuhom
pod koljenom
oko uha kao muha
na izvoru kao česma
pod nogama kao zmija
tako bludi moja pjesma
takav sam vam ljudi i ja

oholo
naokolo
iz kola u kolo
iz kruga u krug
sa praga na prag
nit sam kome drug
niti kome drag

1992.

274. Ove riječi nose tajnu (Propovijednik)

Ove riječi nose tajnu
Vječnu kao piramida
Piramida što se u vis
U vis diže pod oblake
Pod oblake i medj' zvijezde
Medj' zvijezde što počivaju
Počivaju u beskraju
U beskraju svjetlost daju
Svjetlost daju i padaju
I padaju ili kruže
Kruže tako oko sebe
Oko sebe c.as se vrte
čas se vrte a čas bježe
Bježe negdje - one znaju
One znaju ko ih čeka
Ko ih čeka i doziva

Doziva pred prijesto tajni
Tajni vječnih piramida
Piramida što se u sebi
U sebi
Usebi ...

275. Pjesma za rastanak (Obični Pesimista)

U ovim našim mogućim svjetovima,
na ovim izvezenim šarama jave,
određeni su nam usudi rastajanja
radi opravdanja stomaka i glave.

U ovim našim realnim svjetovima
smrt nam je sjedino sigurno data;
i bilo kuda da nam noga kroči
uvijek pred njena dolazimo vrata.

U ovim našim suludim svjetovima
sa išanim stazama užasa
dobili smo Sebe od vječnosti
i izmislili snove radi spasa.

Putujte prijatelji srećni vam puti bili.
Mene su ovdje snovi zatočili.

276. Sjećanje na moje djake (Učitelj)

Jasnâ Poljana Summerhill Sjenokos:
Sakrili smo od svinja bisere!
Mora da smrdi kad svinja sere,
zato svi smjelo zapušimo nos!

277. Ne mogu prisatati(Propovjednik)

Ne mogu pristati da odgrćem jame
i vadim kosture da sablasno gaze
po krvavom tragu, što bijahu staze,
noseći smrad gnjeva. U zubima kame

da osvetu traže. Kako bih mogao
da kraj studen-rijeke srebrne od suza
i vječne od bola, kradući san muza,
na koljena padam? šta bih tada znao

o kriku gavrana? Kako bih mogao
da prevrćem glave davno odsječene,
makar ispostene, makar osvećene,
glave pune zemlje?! šta bih tada znao

o sebi i nama što se zarobljeni
tako godinama u tamnici strasti
o san spotičemo? Ko nas može spasti
kada su ključevi davno izgubljeni?

I opet, i opet, kao prava luda,
dolazim vam tiho i pjesmu vam sričem;
ponekad zaplačem, a ponekad vičem:
Braćo moja, ljudi, ne postoje čuda!!!

To su samo slutnje na dlan urezane,
u metežu riječi, na groblju zasluga,
na Mjestu Istine, na njivi bez pluga,
naučile ljude da poštuju dane.

278. Iz Knez Mihajlove ulice u Beogradu

pomozite dobri ljudi
kupite me kao roba
spasite me od slobode
otadžbine i istine

U Austriji

1993. (32 godine)

279. Ako osvaneš negdje na bijelom tragu (Irončni Optimista)

Ako osvaneš negdje na bijelom tragu
i zvijezde prospu na te hladno znamenje
i pitaš nebo gdje su istok i zapad
da dodješ svome pragu koga su svinje izrovale
i vidiš crne ruševine
i shvatiš da se nesto strašno desilo
dok si lutao sporednim drumovima
i učio pjesmu kukavice

ako osvaneš negdje na bijelom tragu
i nadješ ovaj zapis u snijegu
nadaš se još uvijek svome pragu
i znaj da

imaš ruke, imaš glavu
imaš noge, ne štapove,
imaš srce pumpu pravu
što krv toči u slapove,

imaš sunce, neba plavet
dan da gledaš, noć da spavaš
i zvijezde da stane pamet
nemoj da se zajebavaš.

Nemoj da se opet sliješ
u kapljicu crne rose,
ti si ipak puno veći
od aveti što ti prijete

280. Vi držite straže

Vi držite staže kraj vaših topova
i spavate sa puškom pod glavom;
opravdanja tražite od vaših popova
savjest tetošite vašom krsnom slavom.

A ja grlim moje breze sa Grkinje
i Drinu molim da nas opet spoji.
Vidim samo slutnju od vaše istine;
Ko se snagom paše još vise se boji.

U mome srcu nema više straha,
beskrajno je ono što me cuva,
što cio moj život sastavlja od praha
da ga vjetar sumnje nikad ne oduva.

281. Od jednog pradjeda potiču (Irončni Optimista)

Od jednog pradjeda potiču
Istom se zemljom hrane
Od sopstveni se prag spotiču
Dok se od brata brane

Izmislili su razne bogove
sagradili im crkve i džamije
kupili zatim topove i komanduju
SRAVNI JE

Ova pjesma nema kraja ...

1996. (35 godina)

282. Lijepo je lijepo kad se čeka (Obični Optimista)

moje srce balkansko a bečki dan
amerika je zemlja daleka
urezao sam zvijezdu na dlan
lijepo je lijepo dok se čeka

zvijezde pišu svjetlosne kalendare
a moje godine odnosi rijeka
nježnosti nove i nježnosti stare
lijepo je lijepo dok se čeka

stani stani da li sam danas pao sa kruške
zgazio mrava sreću čovjeka
srce mi dječje a ruke muške
lijepo je lijepo dok se čeka

obećavam biću veći biću jaci biću bolji
gle ponovo padaju kiše od mlijeka
a oblaci plove u šolji
lijepo je lijepo dok se čeka

razumio sam te svijete na početku i na kraju
tvoje zime i proljeća i jeseni i ljeta
čekao sam čekao cakao ljubavi i snove i istine i ptice i pjesme
i pio sa izvora i pio sa česme
a dđani razmazani maglom može biti do amerike
a noći zamračene čame i čeznu za lúčom za iskrom
može biti čak do amerike
razumio sam te razumio svijete

283 Uspavanka (Irončni Optimista)

nema mosta
nema drave
samo jastuk
ispod glave
i pjesmica
rugalica
lepršava
kao ptica

284. Tajni brzojav (Irončni Optimista)

spremi se seko dok nije svanulo
da podignemo nove ćuprije
kad sunce bude opet granulo
moramo stići od njih prije

285. Mostovi (Obični Optimista)

A ja sam htio dizati mostove
Lagane, od duginih boja ...
Divni su to bili mostovi.
Iščekivali su zalaskom sunca.
A jutrom ponovo sami izrastali.

286. U povratku kuci (Irončni Optimista)

u ovom gradu
kao u svakom
debeli psi
seru ko svaki
a
umorne metle
čiste ko svaka

287. Reci draga seko (Irončni Pesimista)

Reci draga seko
Trebalo bi me neko
Cigareta gori
Potok ne žubori
Ovdje ptice nijeme
Glupe bolne šeme
Svjetla se već pale
Turisti se žale
Gavranovi sniju
Pijanice piju
Dunav dalje teče
Dolazi proljeće
A neonske zvijezde
nikuda ne jezde
Zarobljeni u kaveze
Zarobljeni u liftove
A stihovi žare
A stihovi žare

288. (Irončni Pesimista)

hoćeš li da plačeš
ili da se smiješ
hladno srce možeš da griješ
ako ti se hoće
idi da piješ

189. (Irončni Pesimista)

Ja sam srce od krumpira.
A pivo je već u šolji.
Obećavam biću bolji!
Nek muzika dalje svira!

290. (Irončni Pesimista)

došlo mi tako da pjevam i pijem.
život ipak vrijedi dok se živi.
il' dok pivo niz gubicu lijem...
veseli i radosni mi bili!
živjeli!
Hik!!!

291. (Irončni Pesimista)

Nemoj se ništa brinuti za mene.
Dok ima šerpi ljudi će jesti.
Kada se najedu moraće srati.
Nešto će uvijek biti da se brise.
Kad neko ne može da jede više
sigurno nema šta ni da sere
al' neko i njega mora oprati
i njega neko mora obući
mora ga odvesti ili odvući
i njega neko mora zakopati.
Što da se brinem šta će sutra biti
Nešto će uvijek biti da se jede.

Živjeli ujedinjeni proleter, cigani,
auslandjani, svih zemalja istoka i zapada!
Živjeli takodje i oni koji umiru za naš kruh
i za naša pokoljenja!

Živjele šerpe, lonci i poklopci!
Živjele gaće zakrpe i konci!
Živjele cure žene i momci!
Živjeli snovi i kad se ne ostvare!
Žvjeli dolari i ostale pare!

Baš mi je dobro kad mogu da vičem.
Da li sam psov'o reci mi još!
Pa ako i nije ništa koristilo,
zadovoljno ću sve baciti u koš.

Rječnik provincijskih razgovora

292. Svijet

sagoni me u kutak
i baca mi kost
i veže me na uzicu
i vodi me u strnjišta
u zobišta
u lovišta
da žanjem
za usta
za stomak
za glavu
za krv

da lovim
za snove
za dane
za noći
da lovim sebe
sebi
od koga

293. Apsurdna pjesma

može li se zaboravko
iz nemira mir da stvara
svjetlost naci u sjenama

realnost u opsjenama
a istina u lažima

294. Grad

on je veliki
a može biti i mali
on je veseo i raspjevan
a može biti i tužan

grad sanja nocu
i stenje
grad se znoji
i razmnožava

on se izgradjuje
i ruši
i bučan je
kad se probudi

u gradu su semafori
oblakoderi
automobili
i ljudi

ima i životinja
ali su na kanapu
a ljudi su na štapu
za volanom
u kolicima
na zemlji
ali i pod zemljom

grad ima hiljadu očiju
a ponekad i naočare
grad ima čistače
i one koji ga prljaju
ima i rijeke
i mostovi se viju
a spod njih
prosjaci piju
ili se grijuju
a kad zaspe

i oni nesto sanjaju
tek da im prodje vrijeme

vidio sam i sebe u tom gradu
ponekad velikom
a često malom
i posmatrao štakore
i čudio se njihovoj smjelosti
da grickaju
da u svemu naprave rupe
istina rupice
ali dovoljno
za danas

295. Prijatelji

Prijatelji umiru
i prije smrti
više puta
i nikada više ne ožive

a ljudi ostanu i dalje
da nose imena i prezimena
a ponekad i nadimak

nadimci
nadimci su spomenici prijateljima

pravi prijatelji
su iskreni
dok su pravi
a lažni prijatelji
i oni isto imaju prave prijatelje
dok mogu

396. Rijeke

one teku
jer ne mogu da stoje
kao ni mi

one su široke duboke i brze
i kada se umire opet nisu mirne

kao ni mi

one stižu sa izvora
i nose izvor u sebi
kao i mi

one imaju svoje ribe
i baš ih briga za ribare
kao i za nas

297. Vrijeme

vrijeme nam izgleda tako očevidno
kao da ga možeš rukom uhvatiti
i dok nosi dane godine živote
sve mislimo da će se vratiti

dok i nas ne odnese
a onda ...
onda ...
moj savjet je razmisli prije

298. Tama

tama ...
kažeš da je mračna
nevidljiva
i sve što skriva
je ona sama

pogledaj bolje
šta drugo da ti kažem

299. Svjetlost

obično se vidi kada se gleda
i tada nam je puno jasnije
dok ne zaspimo

300. Snovi

oni su kad nisi budan
pjesnici su ih opjevali
naučnici objasnili
a sveci razumjeli

301. Tišina

ako si miran i tih
čućeš hor anđjelâ iz svjetlosnog kruga
ali ako ih budeš tražio
nećeš čuti ništa tiše
od buke svog tragalaštva

opusti se
i neka se desi šta se desiti mora

302. Buka

svijet ju je stvorio
a svijet
si ti stvorio
a mene...

čuj prijatelju
kupi sladoled
idi u park
i liži dok se ne istopi

303. Pećine

dobre su kad pada kiša
za pacove i zmije
dobre su i za slijepog miša
dobre su i da se rijeke u njima radjaju
ako baš moraju
ili za hajduke da se skrivaju
i podijele plijen

dobre su i za hrabre ako smiju
da traže skriveno blago

idi i ti ako ti je drago
ali ako želiš tišinu i mir
ostavi ispred svoju buku

304. Istina

da
sveci su rekli da postoji
i knjige su pisane i pisane i pisane
a mi dolazimo svaki put ponovo
izvoru
i samo jednom u život

gdje ćeš istinu naći
ne znam
i ne znam
sta ćeš od nje naučiti

ali znam
ako se desi da je prepoznaš
to će biti ovdje na ovom svijetu
još dok si živ

305. Ratnicima

rusite ono što ćete izgraditi
škole hramove mostove
rijete ono što ćete zagrnuti
ceste kanale grobove
palite samo paljive stvari
kuće knjige leseve
kličete uglavnom iste naredbe
isjeckane u slogove
služite kralju ognja i žege
dok izmisljate bogove
i previjate tople obloge
na upaljene zglobove
mrzite one na drugoj strani
zato što imaju rogove

pjesma se može dalje slagati
u strofe i u stihove
a vi ćete se i dalje dijeliti
na vaše i na njihove

a ko predje na moju stranu
pokazaću mu nebo sa duginim krugom
i ne može ga ni rušiti ni graditi
a ko predje na moju stranu
pokazaću mu sijenke andjeoskih krila
i ne može ih ni sasjeći ni spaliti
a ko predje na moju stranu
neće biti buke ni topova ni riječi
isjecaknih na slogove i užarenih pobjedom
a ko predje na moju stranu
osvojiće svijet sluhom dahom i poglêdom

a odluku morate sami donijeti

306. Otadžbina

ljudi su moja otadžbina
jer ja sam čovjek
pa ipak dok oni crtaju svoje granice
ja letim nebom
nedodirnut olujama
ni pasatima
ni južnim ni sjevernim vjetrom

ljudi su moja otadžbina
jer me je takvo vrijeme odabralo
da budem tu

i dok misle da sam sa njima
moje srce čezne za kolijevkom
i tvojom miloscu
u mom pogledu

gdje su granice carstvu tvom

KRAJ

Copyright © by Marinko Stevanovic 2003 All rights reserved.

